

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2010

Misli Thoughts

LETO - YEAR 59
ŠTEVILKA - NUMBER 1

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli

Januar februar

2010

VSEBINA

Še gremo naprej.....	3
Reveži bodo vedno med vami.....	4
Zgodba blažene Mary MacKillop.....	5
Dober človek se veseli s tistimi, ki so veseli.....	6
Izpod Triglava.....	7
12. Slovenski festival.....	10
Sveti Rafael Sydney.....	11
Ob 40-letnici cerkve sv. Rafaela.....	17
Iz Kraljičine dežele QLD.....	19
Iz Kluba Triglav	
Panthers - Sydney.....	21
Utrip Slovenskega društva Sydney.....	24
Nova pesniška zbirka	
Milke Dovgan Debevec: Ciklame.....	25
Sveta Družina Adelaide.....	26
Slovenski informacijski urad & Welfare.....	28
Poročilo o aktivnostih v projektu Stare trte za leto 2009/10.....	28
Vaši darovi.....	30
Sveti Ciril in Metod Kew.....	31
Veliko si prizadevaš, a le eno je potrebno.....	38
Konec sveta	39
Resnična ljubezen.....	40
Iz slovenskega kluba Jadran - MLB.....	41
Za smeh.....	42
Oglasi.....	43
Sporočila fotografij.....	46

Še gremo naprej

MISLI - edina tiskana slovenska revija v Avstraliji - stopajo z letošnjim letom v 59. leto rednega izhajanja. Ob začetku novega leta gledamo na prehojeno pot; seveda pa je naš pogled še kako usmerjen v prihodnost. Lahko smo ponosni na vsako številko Misli, ki so obiskale slovenske domove po širni Avstraliji in po svetu, prinesle novice od doma, iz sveta ter poročale o močnem življenjskem utripu slovenske skupnosti v Avstraliji. Bile so informativne in formativne – prinašale so novice in so tudi oblikovale našo misel in delo. Tako bo tudi v prihodnje. Bog daj!

Bo kaj novega v tem letu? Seveda bo!

Na hitro pogledano imajo Misli kar enako 'obleko' že nekaj let. Vendar pa ni čisto tako. Res ostaja glava Misli načrtno enaka, razpoznavna; pa naj bo to 'blagovna znamka' sedanjega uredništva, prihodnje jo bo že lahko obleklo po svoje in jo bo, saj smo že sedaj prejeli kar nekaj zanimivih novih likovnih rešitev, a rajši ostajamo pri prvotni zamisli prvih let urednikovanja sedanjega uredništva.

Zgornja fotografija na naslovnici je vedno iz naše prvotne domovine Slovenije, spodnja pa naš sedanji avstralsko-slovenski utrip ali motiv naše nove domovine Avstralije.

Tako že naslovnica naše revije Misli dobesedno barvito pove, katera dva svetova povezuje z nebeško domovino:

MISLI – Božje in človeške, so zapisali kmalu že uredniki petdesetih let 20. stoletja.

Vsak drugi mesec lahko tudi v letošnjem letu pričakujete naš obisk. Vedno dobimo precej prispevkov in tako se je zgodilo že kar nekajkrat, da je morala urednica Marija Anžič že postavljene strani spremeniti ter črke zmanjšati za eno številko in včasih tudi dodati še štiri strani, da smo lahko dobesedno 'stlačili' vse ali vsaj najpomembnejše. Ampak, ko prebiram veliko Vaših pisem, ko potožite, da Vam odpovedujejo oči in da ne morete več brati in ko tudi sam pri sebi ugotavljam, kako mi pešajo oči in prekladam očala, sem sklenil, da bomo sedaj res imeli večje črke, bo pa rajši kaj ostalo za drugič. Večina naših naročnikov pač ni niti po Abrahamovo več mlada. Vedeti moramo, za koga pišemo, kaj in kako pišemo!

V letu 2010 bomo tiskali naše Misli v 1450 izvodih. V Slovenijo in po svetu jih pošljemo 116, ostale najdejo pot do slovenskih domov v Avstraliji in nekaj tudi v Novi Zelandiji.

Zahvaljujemo se vsem naročnikom za zvestobo, mnogim sodelavcem pa za pomoč pri oblikovanju naše skupne revije MISLI in za vse darove za Bernardov tiskovni sklad. Naročnina za leto 2010 ostane 40 dolarjev; letalsko zunaj Avstralije pa 80 dolarjev.

Hvala tudi za vsa praznična božična in novoletna voščila. So znamenje naše žive povezanosti. Ne moremo Vam osebno odgovoriti, pa naj bo ta skupna zahvala tudi čisto osebna za vsakega izmed Vas! Če ugotovite kakršno koli napako v naslovu, pri zapisu plačane naročnine Exp., ali v kakršnem koli zapisu, nam sporočite, da bomo lahko popravili v prihodnji številki. Tako skupaj pišemo in izboljšujemo naše Misli. **Hvala in Bog živi!**

pater Ciril A. Božič OFM

“Reveži bodo vedno med vami”, je rekel Jezus.

Je Bogu vseč revščina ali bogastvo? Politični sistemi in verski nauki so vedno skušali najti ravnotežje med bogatimi in revnimi in tako ustvariti manj nevaren in bolj pravičen svet. Število prebivalstva hitro raste, zato se tudi borba za dobrine stopnjuje in nadaljuje. Cerkveni in posvetni voditelji vseh časov so skušali najti pravično rešitev, vendar je bogastvo še vedno v rokah male manjšine.

Borba za čast in oblast je gonilna sila ljudi; radi bi uspeli in tudi želi priznanje, da so napravili svet bolj bogat in pravičen in lep. Saj v Svetem pismu piše, da talentov ne smemo zakopati, ampak jih pomnožiti; da luč danih sposobnosti ne smemo skrivati pod grm, ampak z njo osvetliti življenje svojim bližnjim. Zraven seveda upamo, da nam Bog ne bo zameril, če se rahlo rinemo naprej in spotoma zagotovimo tudi zase primeren kos dobrin.

Seveda se spominjamo Jezusovih besed, da bo bolj težko umreti bogatašem kot revežem, zato se v sebi borimo med pohlepnostjo in radodarnostjo. Je Bog ustvaril dobrote in lepote zato, da bi nam

olepšal dni na zemlji ali pričakuje, da bi se mi njegovim darovom odrekli. Ko gospodinja pripravi kosilo, je vesela, če ga povabljeni z veseljem pojedjo. Meni se zdi, da je tudi Bog vesel, če uživamo v njegovem stvarstvu.

Jezusa ne najdemo v družbi mogočnežev; najdemo ga med grešniki, bolniki, reveži in potepuhi. Prinesel je luč v temo njihovega življenja. Svetoval je tudi nam: Ne blebetajte kot pogani, ki mislijo, da bodo uslišani, če bodo veliko govorili, saj Oče ve, kaj potrebujete, še preden ga prosite.

Avstralski Slovenci, skrbni in delovni kot smo vedno bili, se zdaj soočamo z resnico, da smo samo oskrbniki in ne lastniki svojega premoženja. Za nami bo za kratek čas ostal le spomin na tisto, čemur smo posvečali pozornost, pa naj bodo to rože na vrtu, slike na zidu, ljudje v okolju, bančni račun, avto ali služba? Se nas bodo spomnili ljudje kot pobožne osebe ali se nas bodo spomnili kot človeka, v katerem so čutili bližino Jezusa?

Ko vsak po svoje iščemo pot do resnice in popolnosti, iščemo tudi pot do Boga.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

ZGODBA BLAŽENE MARY MacKILLOP

Mary MacKillop se je rodila 15. januarja 1842 v Fitzroyu v Viktoriji, očetu Alexandru MacKillopu in materi Flori, rojeni MacDonald, ki sta bila škotskega rodu. Mary je bila najstarejša od osmih otrok. Njen oče je želel postati duhovnik in je študiral bogoslovje v Rimu, vendar se je zaradi slabega zdravja vrnil na Škotsko, odkoder je leta 1835 prišel v Avstralijo.

Ko je bila Mary stara 16 let, je že finančno pomagala svoji družini. Zaposlila se je kot guvernesa in učiteljica v šoli v Portlandu. Ko je bila guvernesa otrokom svojega strica v Penoli, je srečala duhovnika Juliana Tenisona Woodsa, ki je imel župnijo, 52 kvadratnih kilometrov veliko in je potreboval pomoč za poučevanje otrok na podeželju. V tem času je Maryjina družina nujno potrebovala njeno finančno pomoč in Mary ni mogla slediti svojim sanjam. Gospod Julian pa jo je še naprej navduševal in leta 1866 je Mary odprla prvo šolo sv. Jožefa v obnovljenem hlevu v Penoli.

Mary so se pridružile mlade žene in dekleta in tako se je začela kongregacija sester sv. Jožefa. Leta 1867 je škof Shiel naprosil Mary, naj odpre šolo tudi v Adelaidi. Od tod so se sestre razširile po mestih in na deželi po Avstraliji,

V času svojega delovanja je Mary naletela na kritike zunaj in znotraj cerkvenih krogov, toda bila je prepričana, da jo vodi Božja volja in je znala vsem odpuščati storjene krivice.

Mary vse svoje življenje ni bila trdnega zdravja. Umrla je 8. avgusta 1909 v samostanu sv. Jožefa v North Sydneyu, kjer je tudi pokopana. Danes, ko to pišem, je 15. januar 2010, rojstni dan naše blažene. Vsakega 8. v mesecu romamo tudi Slovenke iz Sydneya v njeno kapelo, kjer je sv. maša ob 10.00 dopoldne. Prepričana sem, da bi se nam radi pridružili še drugi rojaki, da na njenem grobu pomolimo zase in za svoje drage. Kdor more, je dobrodošel!

Danes deluje kakih 1.200 sester sv. Jožefa »za naše male ljudi«. Duh bl. Mary od sv. Križa živi! Iz Avstralije so sestre odšle še v Novo Zelandijo, Peru, Brazilijo, v Ugando in na Tajska. Poleg šol so odprle sirotišnice, domove za brezdomce in begunce, za zapornike, ki so bili izpuščeni na

prostost, in prostitutke, ki hočejo začeti novo, bolj pošteno življenje.

Postopek za beatifikacijo bl. Mary MacKillop se je začel že leta 1926 in je bil končan leta 1931. Nadaljevali so ga leta 1951. Papež Janez Pavel II. je obiskal njen grob 19. januarja 1995. Takrat so v Vatikanu priznali prvi čudež ozdravljenja na priprošnjo Božje služabnice Mary, ko je ozdravela žena, ki je zbolela za levkemijo.

Leta 2006 se je družina Sophie Delzio zahvalila bl. Mary za ozdravljenje. Sophie je bila kot otrok hudo poškodovana v dveh prometnih nesrečah in je popolnoma okrevala. Leta 2008 je bil v Vatikanu priznan drugi čudež na priprošnjo bl. Mary MacKillop. Ozdravela je ženska, ki je bolehalo za rakom. Lani se je Irec David Keohone prebudil iz osem mesečne kome, ko so zanj molili na priprošnjo blažene Mary. Prebudil se je ravno na dan sv. Patrika (17. marca). Če spremljate novice na TV, ste gotovo ujeli pričevanje Avstralke, ki je imela samo še mesec dni življenja, ker ji je rak načel pljuča in se je še razširil. Priporočila se je blaženi Mary in veliko molila. Danes se zdrava zahvaljuje Mary za njeno priprošnjo in ozdravljenje in pri sebi ima vedno sliko blažene s koščkom njene redovne obleke.

Papež Benedikt XVI. je obiskal kapelo bl. Mary MacKillop ob svojem obisku v Avstraliji, kamor je prišel za Svetovni dan mladih julija 2008. Sestram je obljubil, da bo Mary kmalu proglašena za prvo avstralsko svetnico. O blaženi in njenih krepostih sta se pogovarjala tudi z avstralskim premierjem Kevinom Ruddom, ko je bil ta na obisku v Rimu.

V romarskem centru bl. Mary MacKillop v North Sydneyu je vsak dan od 10.00 dopoldne do 4.00 popoldne odprt muzej o življenju in delu prve blažene Avstralke. Sv. maše v njeni kapeli so vsak dan ob 8.00, 10.00 in 12.00.

Če se kdo hoče bolj duhovno poglobiti, se lahko udeleži raznih duhovnih seminarjev od 11.00 dopoldne do 1.00 popoldne. Pripravljajo tudi razne programe za otroke in mladino.

Poleg muzeja je trgovnica s spominki in okrepčevalnica. Dobrodošli! In povejte še komu o naši skorajšnji svetnici Mary MacKillop!

Danica Petrič, Sydney NSW

Dober človek se veseli s tistimi, ki so veseli in joka s tistimi, ki so žalostni, je rekel Slomšek.

Berem knjižico o življenju Antona Martina Slomška (prof. Edward Gobetz, 2009).

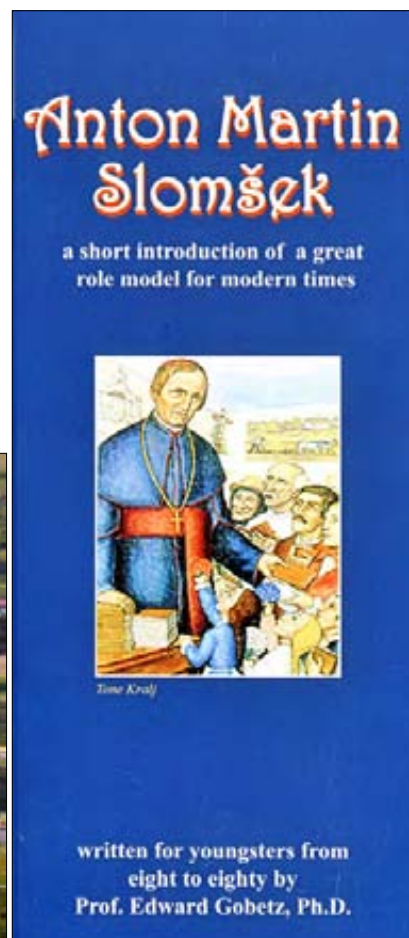
Otroci komunistične šole smo bili prikrajšani za Slomškov življenjepis, ker Slomšek kot župnik in kasneje škof ni bil omembe vreden za takratne oblasti. Ni ga bilo v našem učnem programu, čeprav je bil tudi filozof, pesnik, pisatelj, pevec in učitelj. Hvala Bogu, da je večina njegovih modrosti in naukov ponarodela in so jih tako naše mame redno uporabljale pri vzgoji otrok. Tudi njegove pesmi smo radi prepevali.

Slomšek je bil rojen istega leta kot Prešeren (1800) in je bil enako daljnoviden za dobro Slovencev in človeštva. Nisem pa vedela, da je bil Slomšek eden prvih voditeljev v Evropi, ki so se trudili združiti vse kristjane. Posebno zadnje čase se mi zdi to pomembno, ko se kristjani pospešeno razhajajo v svojem prepričanju. Pozabljamo, da smo si pač ljudje različni in je naravno, da imamo tudi različno razumevanje Jezusovega nauka, ki pa je namenjen vsem ljudem. Medtem ko verski voditelji sveta skušajo najti mirno skupno pot, pa posamezniki trdijo, da oni edini poznajo pot. Medsebojna naklonjenost kristjanov nas bo bolj privabila v cerkev kot pa tekmovanje, kdo bo bolj glasno molil.

Dober človek se veseli s tistimi, ki so veseli in joka s tistimi, ki so žalostni, je rekel Slomšek.

Znano je, da imajo ponavadi trije Slovenci štiri različna mnenja. Na žalost ne prevlada vedno mnenje pametnejšega, ampak prej nasilnega in vztrajnega. Slomšek pravi, da je prijaznost sestra krščanske ljubezni; to kar si prislužimo z molitvijo pa lahko napravimo s hudobijo. Pravi tudi, da je znanje brez dobrote kot cvetje brez sadeža.

Pravijo, da je resnica stvar razlage danih informacij. Mogoče bi bilo prav, da vzamemo v roke Slomškove nauke in se veselo srečamo, da izmenjamo mnenja. Ekumenska srečanja in molitve tako pospešujejo združenje vseh kristjanov. **Cilka Žagar**

IZPOD TRIGLAVA

Poroča Tone Gorjup

NADŠKOF STRES UMEŠČEN.

V nedeljo, 24. januarja 2010, je v ljubljanski stolnici potekala slovesna umestitev novega nadškofa Antona Stresa. Slovesnosti se je poleg apostolskega nuncija Santosa Abrila y Castellója in treh kardinalov Franca Rodeta, Josipa Bozanića iz Zagreba in Vinka Puljića iz Sarajeva udeležilo še petnajst škofov. Obred umestitve je vodil apostolski nuncij. Novi ljubljanski nadškof Anton Stres je v nagovoru po evangeliju poudaril, da »se Cerkev ni treba bati, kakor se ni treba bati Jezusa Kristusa, kot je rad poudarjal papež Janez Pavel II.« Glede načrtov za prihodnost pa je dejal, da jih imamo v smernicah, ki jih je začrtala nedavna sinoda oziroma pastoralni cerkveni zbor na Slovenskem. Sicer pa bo po svojih močeh skrbel za slogo in enotnost v naši krajevni Cerkvi, saj je bil v začetku januarja izvoljen tudi za predsednika Slovenske škofovske konference. Ob koncu slovesnosti so novega ljubljanskega ordinarija pozdravili duhovnik Stane Štefanič, redovnica s. Mojca Šimenc in laik Gregor Čušin. Posebej je presenetil slednji, ki je med drugim dejal: »... Gospod nadškof, brez strahu! Vaši verniki smo kristjani, in kot taki ponižni in potrpežljivi. Ne boste prvi pastir, s katerim bomo potrpežljivi, kakršenkoli že je in vas bomo spoštovali in ljubili, četudi ne boste izpolnili naših želj in pričakovanj. A več želja in pričakovanj do vas gojijo - če se po svetopisemsko izrazim - volkovi, tatovi in roparji; tisti, ki pravijo, da jih ne brigate in da se tudi vi ne smete brigati zanje. A če boste natančno pogledali, boste videli, da so ti volkovi, tatovi in roparji le preoblečene in prestrašene izgubljene ovce. Zelo prestrašene in zelo izgubljene! In tudi te so del vaše črede. Pričakujejo, da jim boste šli na živce. Ne razočarajte jih v njihovih pričakovanjih!« Nadškof Anton Stres se jim je zahvalil, sprejel njihov izziv in vse povabil k sodelovanju. Ob koncu se je zahvalil papežu Benediktu XVI., ki ga je konec novembra imenoval na to mesto, nunciju za dejanje umestitve in svojemu predhodniku nadškofu Alojzu Uranu za požrtvovalno vodenje nadškofije. Slednji se je sedaj naselil v Zavodu sv. Stanislava.

ŠKOF PETER ŠTUMPF, DRUGI ORDINARIJ V MURSKI SOBOTI.

Na nedeljo Jezusovega krsta je v stolnici sv. Nikolaja potekala slovesna sveta maša, pri kateri je bil umeščen novi mursko-soboški škof Peter Štumpf. Papež ga je na to mesto kot pomožnega mariborskega škofa imenoval 28. novembra 2009, ko je dosedanega ordinarija Marjana Turnška poslal v Maribor za nadškofa pomočnika s pravico nasledstva. Apostolski nuncij Santos Abril y Castello je v pridigi opisal dosedanje delo v novoustanovljeni škofiji, ki ga je opravil nadškof Turnšek in razloge za njegovo premestitev na še bolj odgovorno mesto. Zatem je vernike in duhovnike povabil, naj molijo za novega škofa Petra Štumpha, da bi zavzeto opravljal službo pastirja krajevne Cerkve. Novi ordinarij je po obhajilu med drugim spregovoril o vlogi duhovništva v Prekmurju in Prlekiji, se spomnil tistih, ki jih je gospodarska kriza najbolj prizadela in dodal, da prihaja v murskosoboško škofijo z veliko ljubeznijo. Njegov predhodnik nadškof Marjan Turnšek je službo nadškofa pomočnika uradno prevzel na god sv. Neže na sedežu mariborske nadškofije ob prisotnosti apostolskega nuncija, ordinarija Franca Krambergerja in njegovih svetovalcev.

EVHARISTIČNI KONGRES.

Osrednji dogodek leta 2010, ki želi nagovoriti katoličane, pa tudi druge prebivalce Slovenije ter rojake po svetu, je evharistični kongres, ki ga bomo obhajali 13. junija 2010 v Celju. Ta dan na tamkajšnjem stadionu pričakujejo nekaj deset tisoč ljudi. Osrednji dogodek bo nedeljska sveta maša, ki naj bi povezala predstavnike vseh slovenskih škofij in župnij. Nanj se pripravljamo z letom evharistične prenovе, ki smo ga začeli že v začetku lanskega leta. Po besedah škofov nas želi evharistični kongres spodbuditi k temu, da bi nedeljsko sveto mašo postavili v središče svojega krščanskega življenja ter poglobili odnos do evharistije.

Priprava nanj se poudarjeno nadaljuje v tem letu. Temu je med drugim namenjena spletna stran, posvečena temu dogodku: evharisticni-kongres.rkc.si. Tudi vsakodnevna duhovna misel na Radiu Ognjišče nas usmerja v pripravo nanj; v tem smislu so oblikovane radijske kateheze vsako sredo zvečer. Evharistični prenovi in letu duhovništva bo na poseben način posvečen radijski misijon, ki bo na sporedu od 21. do 27. marca. Pri njem bodo tokrat sodelovali slovenski škofje. Za samo izvedbo kongresa pa skrbi poseben Odbor za pripravo, njegove delo pa lahko spremljate na omenjeni spletni strani.

ODSTAVLJANJE MINISTRA ERJAVCA.

Okoljski minister Karl Erjavec je 26. januarja 2010 odstopil s položaja. S tem se je izognil razrešitvi, ki jo je državnemu zboru predlagal predsednik vlade Borut Pahor. Erjavec je bil dolgo prepričan, da predlog za razrešitev temelji na pozivu računskega sodišča, ki ga vodi vnuk Edvarda Kardelja. Ta ustanova je v začetku leta zahtevala njegovo odstavitev, ker naj bi bil pri svojem delu površen. Pozneje se je izkazalo, da sta se predsednik vlade in računskega sodišča sestala že v decembru. Na tem srečanju je prvi nadzornik državne blagajne omenil, kaj pripravljajo in kaj se lahko zgodi ministru. V razpravi, ki je potekala v državnem zboru, se je po prepričanju ministra Erjavca izkazalo, da gre za politične razloge. Čeprav kot minister ni bil brez napak, so koalicijski poslanci pokazali, da je postal moteč za vladno stran in da se ga bodo znebili ne glede na to, da je njegova stranka DeSUS v vladi. Pot za njegovo odstavitev so že dobra dva meseca pred tem začeli

pripravljati mediji. V njihovi kampanji so se vrstile najrazličnejše obtožbe na račun ministra ne glede na to, da so se v podobnem ali slabšem položaju znašli še nekateri drugi ministri. Ministra Gregorja Golobiča, ki je lagal o svojem deležu v podjetju Ultra, so na primer v januarju znova ujeli na laži, a ga je vladajoča politika vzela v bran.

USTAVNA OBTOŽBA PREDSEDNIKA TÜRKA.

Poslanci Slovenske demokratske stranke in Slovenske ljudske stranke so konec januarja vložili predlog ustavne obtožbe zoper predsednika države Danila Türka. Janez Janša je ob tem povedal, da je predsednik s podelitvijo državnega odlikovanja nekdanjemu republiškem sekretarju za notranje zadeve Tomažu Ertlu, kršil ustavo, kazenski zakonik in zakon o podelitvi odlikovanj. Ertl je bil obenem šef tajne policijske - udbe, in s tem neposredno odgovoren za sistematične kršitve človekovih pravic. Janša je pri tem navedel mnenje Vrhovnega sodišča iz leta 2002, da je bila Služba državne varnosti kriminalna združba. Vlagatelji obtožbe pričakujejo, da bo državni zbor ustavnemu sodišču predlagal ugotovitev, da je predsednik države z omenjenim dejanjem kršil ustavo ter zakon. Skladno s tem naj bi poslanci in poslanke ustavnemu sodišču predlagali, da Türku preneha funkcija predsednika države. Slednji je 30. novembra lani poleg Tomaža Časa in Leopolda Jesenka s srebrnim redom za zasluge odlikoval tudi Ertla, ki je v času priprav na preprečitev „mitinga resnice“ leta 1989 vodil sekretariat za notranje zadeve in akcijo Sever. Zborovanje Srbov v Sloveniji je takrat dejansko preprečil sindikat železničarjev, ki je sklenil, da bodo ustavili vse vlake, s katerimi so nameravali potovati Srbi. Policija je bila takrat v pripravljenosti, da bi miting preprečila, če bi bilo potrebno. Dejansko pa je šlo za varovanje partijskega vrha pred Miloševićem „velikosrbstvom“.

KAKO IZ KRIZE.

Vlada je konec januarja sprejela predlog programa varčevanja, ki ga je od nje zahtevala Evropska komisija, saj je v minulem letu v državni blagajni skoraj za enkrat preseгла dovoljeno višino treh odstotkov bruto domačega proizvoda primanjkljaja. Zaradi tega je finančno leto sklenila z občutnim zadolževanjem. Kot je povedal minister za finance Franc Križanič, namerava vlada primanjkljaj zmanjšati predvsem z varčevanjem, pri tem pa

naj ne bi povečevala davkov. Vlada računa, da se bo gospodarska rast okrepila, kar pa ni povsem gotovo. Poleg tega je do leta 2013 v načrtu pokojninska in zdravstvena reforma. Že v tem letu naj bi vlada umaknila vse denarne spodbude, s katerimi je blažila krizo in znižala maso plač za javne službe.

Takšno varčevanje po eni strani pomeni, da bo odpuščala v vrsti tistih, ki dobivajo plače iz državne blagajne, po drugi strani pa se bodo zmanjšale njihove pravice, ki so denarno ovrednotene. Pri tovrstnem varčevanju bo morala vlada najprej doseči soglasje z delodajalci in sindikati. Ker so pogajanja običajno dolgotrajna, vlada pa rabi denar takoj, program varčevanja vsebuje tudi nadaljnje zadolževanje in „hitre davke“ oziroma trošarine. Tako namerava denar dobiti z dvigom trošarin na cigarete in vse vrste goriva, kar je delala tudi doslej. V opoziciji ji očitajo, da je povsem pozabila na vlaganja v razvoj gospodarstva in odpiranje novih delovnih mest, kar dolgoročno lahko prinese več denarja v državno blagajno.

UMRL ŠTEFAN FALEŽ.

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2009, je v Rimu umrl prvi veleposlanik Slovenije pri Svetem sedežu dr. Štefan Falež. Slovenijo je na tem mestu zastopal od januarja 1991 - najprej kot pooblaščen predstavnik, zatem pa kot veleposlanik do maja 1997, ko je odstopil s tega mesta. Kljub temu je še naprej pomagal slovenskim cerkvenim, državnim in gospodarskim predstavnikom pri navezovanju stikov s Svetim sedežem in italijanskimi oblastmi. Kot zaveden rojak je podpiral vsa prizadevanja za oblikovanje samostojne in neodvisne Slovenije. Med drugim je bil zaslužen, da je Vatikan 13. maja 1992 priznal Slovenijo in s tem spodbudil države Evropske skupnosti, da so dva dni zatem izpolnile obljubo mednarodnega priznanja naše države. Štefan Falež je poleg tega sodeloval pri pripravi in izvedbi obeh obiskov papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji. Štefana Faleža so pokopali 10. decembra v družinski grobnici blizu Rima.

NA SVETI GORI GRADIJO DRUŽINSKI CENTER.

Koprski škof Metod Pirih je sredi januarja blagoslovil temeljni kamen za nov frančiškanski družinski center na Sveti Gori pri Gorici. Kamen so vzeli iz ruševin prejšnje bazilike, ki je bila porušena v prvi svetovni vojni. Gvardijan p. Bernard

Goličnik je ob tem povedal, da so se za gradnjo odločili zaradi krize medčloveških odnosov, ki je še posebej značilna za obdobje blaginje. Ko imajo ljudje vsega dovolj, pozabijo na negovanje odnosov z drugimi ljudmi, zlasti še v družinah, med zakonci..., to vodi v številne duševne stiske. Ljudem, ki se znajdejo v takem položaju, že nekaj časa nudijo pomoč v duhovnem centru TAU, ki pa je prostorsko neprimeren, zato so se odločili, da zgradijo nov družinski center in to na mestu nekdanjih samostanskih hlevov.

POSLOVILA SE JE KRISTINA BRENKOVA.

V Ljubljani je 20. novembra 2009 umrla pesnica, dramatičarka, prevajalka in urednica Kristina Brenkova, rojena Vrhovec. Doma je bila iz Horjula. Po drugi vojni je bila urednica pri Mladinski knjigi v Ljubljani. Pisati je začela že v času študija. Uveljavila se je predvsem kot mladinska pisateljica s pravljicami, črticami, povestmi in igrami. Njena dela so izšla v zbirkah Dolga pot, Ko si bil majhen, Prva domovina, Hoja za bralci, Kruh upanja, Moja dolina. Med črticami so posebej priljubljene Golobje sidro in vodnjak, Dnevna poročila in Kruhek. Kot prevajalka je slovenskim bralcem med drugim približala Piko Nogavičko.

SLOVENSKI SMUČARJI V SVETOVNEM VRHU.

Novoletna turneja Tour de Ski je smučarski tekačici Petri Majdič prinesla vrsto medalj. Dosegla je tri zmage, drugo, tretje, sedmo in deseto mesto, turnejo pa je končala na sijajnem drugem mestu. S tem si je zagotovila drugo mesto v skupni razvrstitvi svetovnega pokala in vodstvo v sprinterskem seštevku. Petra Majdič je sredi januarja osvojila še eno drugo mesto v klasičnem sprintu v Otepääju. Na noveletni turneji v smučarskih skokih je zablestel tudi Robi Kranjec. Na poletih v Kulmu je dosegel eno zmago in eno drugo mesto. V skokih je dosegel odmevno zmago tudi Peter Prevc, ki je konec januarja na mladinskem svetovnem prvenstvu v Hinterzartnu dobil srebro. Izkazala se je tudi alpska smučarka Tina Maze, ki je na slalomu za svetovni pokal v domačem Mariboru osvojila drugo mesto. Poleg Petre Majdič letos odlično nastopa še tekačica Vesna Fabjan; 22. januarja je zmagala v sprintu za svetovni pokal v ruskem Ribinsku. Naslednji dan sta s Katjo Višnar v ekipnem sprintu osvojili drugo mesto. Slavil je tudi Andrej Šporn, ki je na

smuku v Kitzbühlu osvojil drugo mesto in prvič v karieri stopil na zmagovalni oder. To je dobra popotnica za slovenske smučarje pred zimskimi olimpijskimi igrami, ki se začenjajo 12. februarja 2010 v Vancouvru v Kanadi.

BERNARDA FINK TISCHLERJEVA NAGRAJENKA.

V Celovcu so konec januarja podelili letošnje najvišje odlikovanje - 31. Tischlerjevo nagrado. Dobila jo je svetovno znana pevkica Bernarda Fink. Krščanska kulturna zveza in Narodni svet Koroških Slovencev, ki jo podeljujeta, sta v obrazložitvi zapisala, da je nagrado prejela "za izjemno umetniško silo, s katero osrečuje ob neštetih

pevskih nastopih po vsem svetu ljubitelje glasbe in je kljub svetovnemu slovesu ostala skromna in glasbeno tesno povezana s svojo novo domovino Koroško." Ob sprejemu nagrade je dejala, da jo posveča vsem možem in ženam, ki na tihem delujejo za slovensko skupnost na Koroškem, a nagrade nikdar ne bodo prejeli. Bernarda Fink je bila rojena slovenskim staršem v Argentini, po poroki z Valentinom Inzkom pa se je preselila na Koroško. Danes sodi med vrhunske glasbene interprete in prepeva na koncertih po vsem svetu. Z darom, ki ga je prejela, želi izpolnjevati svoje poslanstvo. Po njenem prepričanju je petje pot do src ljudi.

SLOVO OD PRIJATELJA, GREGORJA KOZOVINCA

V Klubu Triglav Panthers so se zadnje nedeljo v mesecu januarju, 31.01.2010, različni zastopniki slovenskih organizacij iz NSW poslovili od g. Gregorja Kozovince, odpravnika poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri. Gospodu Kozovincu je potekel čas njegove službe v Avstraliji in se vrača v domovino, kjer bo, kakor je običaj, preživel nekaj let, preden bo prevzel drugo službeno mesto kot uradni zastopnik Republike Slovenije v eni od prijateljskih držav, kjer ima Slovenija svoje ambasade. Gregor Kozovinc je bil med nami skoraj štiri leta in si je v tem času pridobil veliko dobrih prijateljev. Pogrešali ga bomo, saj je bil vedno pripravljen s prijazno besedo ali dobrim nasvetom, kadar je bilo potrebno. Želimo mu srečen povratek v domovino k svoji družini, ki jo prav gotovo že zelo pogreša in veliko uspeha na njegovem naslednjem delovnem mestu. **Martha Magajna**

Fotografija na zadnji strani ovitka - stran 18.

12. SLOVENSKI FESTIVAL 2010 **Slovensko društvo Ivan Cankar Geelong**

Vsem Slovencem, prijateljem in bralcem naših Misli!

Oglašam se vam v imenu pododbora Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji (SSOV),
ker pripravljamo že **12. Slovenski festival**

in, da vas povabim, da si rezervirate **soboto in nedeljo, 6. in 7. marca 2010.**

Festival bo pri Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu.

Zabavali se bomo ob veseli glasbi ansambla 'Mi trije' ter ob petju okteta 'Castrum' iz Slovenije.

V soboto ob 10. uri bo pater Ciril daroval sveto mašo,
kjer bomo molili, da bi naše delo lep uspeh imelo.

Pripravljamo bogat program, zanimivo razstavo,

pokaži kaj znaš, športno tekmovanje in ocenjevanje peciva ter srečolov.

Obenem naprošamo in vabimo k sodelovanju pri kulturnem programu, razstavi in pri raznih delih.

Oglasite se Luciji Srnc na telefon (03) 9870 4810 ali pri klubskih predstavnikih za festival.

Ne pozabite na 6. in 7. marec 2010! Zelo pomembna datuma!

Vse lepo, veselo in zdravo v novem letu in v bodoče!

Lucija Srnc - za Pododbor SSOV

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

ŠTIRI DESETLETJA

NAŠEGA BOŽJEGA DOMA V MERRYLANDSU

Leto Gospodovo 2009 odhaja v zgodovino, zadnji dnevi starega leta pa so za nas še posebej pomenljivi. Marsikdo med vami kar ne more verjeti, da je minilo že 40 let, odkar je bila blagoslovljena prva cerkev v Merrylandsu in odkar gradimo živo Cerkev tukaj pod zvonom sv. Rafaela. Dne 31.12.1969 je prvo cerkev blagoslovil tedanji avstralski frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan. Naslednji dan, 1.1.1970, so p. Valerijan in rojaki obhajali v njej prvo sv. mašo in krščen je bil že prvi otrok. V naslednjih dveh letih je bila stara cerkev obzidana in zgrajena nova, sedanja.

Na 1. adventno nedeljo, 29.11., smo začeli novo cerkveno leto in z nedeljsko mašo odprli jubilejno leto, ki bo trajalo vse koledarsko leto 2010.

Naslednjo nedeljo, 6.12., je Miklavž spet obdaril naše otroke. Otroci Slomškove šole Kate Stariha, Noah Skubla in Daniel Pondelak so se hitro naučili pesmic v recitalu, ki ga je pripravil p. Darko. Lauren in Kate Stariha sta zaigrali pesmi na flavti, vsem pa smo zaželeli, da bi se kar se da lepo in globoko pripravili na prihod našega Gospoda. Angel in parkelj sta bila Mateja in Dejan Lukežič, Miklavž je bil Emil Kukovec.

Za praznik Brezmadežne smo povabili med nas p. Cirila, ki je svojih deset duhovniških let daroval našim občestvom; vodil je večerno praznično sv. mašo in duhovno obnovo. Po sv. maši smo se srečali

Jaslice v naši cerkvi so tokrat postavljali: Sonja Fisher, Lojzka in Lojze Husarek, Kristina Car in Brendan Sabotič. Bog povrni jasličarjem!

v dvorani. Ob živahnem klepetu in prigrizku seveda ni manjkala torta za 56. rojstni dan patra Cirila. Mladi iz teh zlatih let so že v poklicih, na raznih krajih, imajo svoje družine, ostala je bolj "mala čreda," bi rekel Jezus (prim.), vendar začetni korak je storjen in upamo, da se bomo še kaj obvestili in dobili skupaj. Mladih po srcu pa, hvala Bogu, ne manjka med nami. Florjan Auser, ki je snemal film ob našem jubileju, bi zelo rad posnel še druge skupine in projekte, kakšen film bi posvetil predvsem mladim, ki so današnji in jutrišnji dan občestva. Lepo bi bilo, če bi s pomočjo posameznikov oživel pevski zbor Zarja ali še kakšna pevska skupina, ki bi redno sodelovala pri naših bogoslužjih ali drugih priložnostih. Tudi kakšna zakonska skupina bi bila marsikaterim mladim parom v veliko pomoč, da se ne izgubijo.

Znova smo se zbrali v četrtek, 10.12., na adventnem srečanju bolnikov in upokoencev, ki ga je pripravila naša molitvena skupina. Patri

smo podelili zakrament bolniškega maziljenja. Po sv. maši smo se okrepčali in poveselili v naši dvorani.

Božična polnočnica in sv. maše so bile pri nas lepo obiskane, bilo pa je zelo vroče in soparno, 32 stopinj Celzija. Na božič je bilo napovedan dež, ki smo ga dočakali popoldne, deževalo je še vso noč in naslednji dan do popoldneva.

JUBILEJNO OBLETNICO smo slovesno praznovali na praznik sv. Štefana, 26.12., pri večerni maši. Pater Darko je v homiliji orisal zgled sv. Štefana, ki je neustrašen pričeval za resnico, in zgled njegovega preganjalca Savla, ki je postal apostol Pavel. Naš čas prinaša nove izzive, vendar moramo pogumno kljubovati in se zavzemati za to, kar hoče Bog. Prav zato je važno, da ne živimo samo sebi in zase, ampak ponudimo rešilno roko – ne samo takrat, ko je kdo v stiski, ampak še bolj tedaj, ko se kdo spreobrne. Velik problem je, ker spreobrnjenja ne razumemo prav, spreobrnjenca ne sprejemamo, vendar Bog hoče drugače. Praznik sv. Štefana je pomenljiv tudi zato, ker imajo sosedje prezbiterijanci zavetnika cerkve sv. Štefana, in tudi za nas znamenje zaveze z Bogom, da imamo radi svojo domovino in državo in da ohranjamo to, kar je naše.

Po sv. maši smo se zbrali polnoštevilno k slavnostni akademiji v naši dvorani. Slavnostni govornik je bil odpravnik poslov na veleposlaništvu v Canberri g. Gregor Kozovinc, za njim je spregovoril častni generalni konzul g. Alfred Brežnik, Florjan Auser iz Slovenian Media House pa predstavil film, ki ga je posnel ob našem jubileju. Državni himni in pesmi je zapel dekleški pevski zbor Južne zvezde. Program je povezovala Olga Lah.

Patru Valerijanu je g. Gregor Kozovinc izročil priznanje Urada vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki ga je patru podelil dr. Boštjan Zekš ob 40-letnici naše cerkve in misijona v Merrylandsu. Priznanje smo dobili tudi naša organistinja Milka Stanič ter ob 50-letnici igralskih družin v Sydneyu Mihelca Šušteršič in sedanji predsednik igralske družine p. Darko Žnidaršič kot sedanji predsednik Igralske družine. Za okusno večerjo je poskrbela 3. delovna skupina, za veselo razpoloženje, glasbo in ples pa duo Julie in Luka iz ansambla "The Masters".

Bog povrni vsem, ki ste pomagali pripraviti naše nepozabno slavje! Nekaj dogodkov bomo pripravili v novem letu ali še kasneje, saj bo kmalu tudi 40-letnica

blagoslova naše sedanje cerkve, pa še kaj bomo našli. Dobrodošli so tudi Vaši predlogi. Vemo, da je vsem težko ustreči, okusov je veliko, vendar predlogi lahko kdaj dozori, da bodo obrodili svoje sadove in bo iz zdravih korenin močno drevo.

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA 2009

KRSTI: Zakrament Božjega otroštva je prejelo 10 otrok: 4 dečki in 6 deklic. Leta 2008 je bilo krščenih 13, leta 2007 pa 9.

POROKI: Poročila sta se 2 para. Povprečna starost poročencev je 29 let. – Tudi leta 2008 smo imeli samo 2 poroki tukaj, leta 2007 pa 3.

POGREBOV je bilo 25: 13 moških in 12 žensk. Najstarejša je bila žena, ki je dočakala 98 let, najmlajši je bil moški, star 59 let. Povprečna starost pokojnih je 79 let in 8 mesecev (moških 77,7 let in žena skoraj 82 let). Previdenih je bilo 18. – Iz naše cerkve v Merrylandsu smo pospremili 17 pokojnih, v Figtreeju 5, v Canberri 1, ostale v drugih krajih. Pokopani so na naslednjih pokopališčih: v Rookwoodu 11, v Pinegroveu 3, v Kanahooki – Lakeside 6, na pokopališču Woden v Canberri 1, v Livepoolu 1, v Castlebrooku 1, v Macquarie Parku 1, en pokojni rojak pa je bil pokopan v Sloveniji. – Leta 2008 smo imeli 28 pogrebov, leta 2007 pa 25.

SV. OBHAJIL: 14.075 v Merrylandsu, 894 v Figtreeju, 550 v Canberri, okrog 60 v Newcastleu. **NEDELJNIKOV:** v Merrylandsu ok. 200, v Figtreeju od 30 do 40, v Canberri 50, v Newcastleu od 15 do 20, na Zlati Obali 20, na Planinki od 25 do 30.

Patra Darko in Valerijan sva hvaležna rojakom, da naju skrbno obveščate o bolnih in ostarelih, poskrbite za prejem zakramentov. Če kdaj koga ne moreva obiskati, poprosite najbližjega duhovnika, krajevnega župnika ali kaplana ali bolnišničnega kaplana. Prav tako je skupina rojakov v adventu obiskala bolne in ostarele in jim izročila naša božična in novoletna voščila. Bog povni! - Se pa na žalost še vedno kdaj zgodi, da za nekatere rojake dolgo ne vemo, kako je z njimi, kje in kako so v jeseni življenja, ali so živi in zdravi in kdaj tudi to, da nihče ne poskrbi za obisk duhovnika in prejem zakramentov, čeprav vsak teden objaviva na radiu in v nedeljskih oznanilih. Ko pride sestra smrt, se zgodi, da včasih še zanjo ne zvemo ali zvemo davno po pogrebu. Ne bojmo se poklicati duhovnika, saj prinaša Jezusa Kristusa, našega Gospoda, ki je »prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju«. Kakor Jezus, Dobri Pastir, pozna svoje ovce, tako jih morava tudi patra ali krajevni župnik, kolikor ste kje povezani z njim.

Če se je kdo kam preselil ali spremenil naslov,

telefon, elektronski naslov, nas prav tako obvestite. Marsikdo namreč ob spremembi ne sporoči svojega naslova ali številke, stiki se izgubijo, Misli, Rafael in druga pošta pridejo nazaj – vsako leto se nekaj številčk našega Rafaela vrne nazaj – in ne vemo, kaj je s kom, kje je kdo... Skušajmo to urediti čimprej, če kdo še ni, saj si samo tako olajšamo medsebojno sodelovanje.

SV. KRST

MARCO SASSO, rojen 24.2.2009, Bossley Park, NSW. Oče John, mati Sandra, rojena Vranič. Botra sta bila Daniel in Tanya Muller. – Merrylands – Sv. Rafael, 13.12.2009.

SV. KRST, PRVO OBHAJILO in BIRMA KATEHUMENE: JENNIFER ANNE SLATINŠEK, 28, je prejela sv. krst, prvo obhajilo in birmo v naši cerkvi sv. Rafaela v nedeljo, 24.1.2010. Tečaj uvajanja odraslih v krščanstvo je obiskovala v sosednji župniji Guildford, NSW. Boter je bil njen mož Mark Slatinšek. Zakramente ji je podelil p. Darko.

NAŠI POKOJNI

ANGELA FATUR, rojena MUŠKA – je umrla v bolnišnici v Wollongongu 3.12.2009. Rodila se je 1.3.1925 v Dolenjskih Toplicah kot najstarejša od šestih otrok očetu Francu in materi Angeli, r. Novak. Doma so imeli veliko kmetijo. Po končani šoli je šla v Ljubljano, kjer se je izučila za šiviljo. Rada je šivala oblačila za svoje najdražje, za sosede in prijatelje. Bila je odlična kuharica, kuharskih sposobnosti se je naučila pri mami. Rada je pripovedovala zgodbe, med njimi zanimive spomine iz svojega življenja. S hvaležnostjo se je spominjala svojega sorodnika, maminega strica duhovnika Antona Hribarja – Korinjskega, znanega pesnika in pisatelja. V Avstralijo je prišla na svoj 30. rojstni dan, 1.3.1955. Svojega potovanja na ladji Oceania se je živo spominjala in rada je dejala, da so bili ti dnevi najlepši v njenem življenju. Na pomolu v Sydneyu jo je pričakal Stanislav Fatur, s katerim sta se poznala še od doma. Z vlakom sta se odpeljala v Wollongong in se poročila v župnijski cerkvi v Corrimalu 4.3.1955. V zakonu sta se jima rodila sin Stanislav in hči Patricia. Angela je bila skrbna žena in mama svoji družini, prava svetopisemska žena, ki »vstaja, ko je še noč, in daje hrano svoji družini« (Prg 31,15sl). Poleg tega je gospodinjala krajevnemu zdravniku v Corrimalu. Z veseljem je

skrbela za domači vrt, pridelovala in vlagala sadje in zelenjavo. Bila je dolga leta cerkvena pevka v našem pevskem zboru v Wollongongu, ko smo prihajali k sv. mašam v katedralo in v St. Francis' Village ter sedaj v Figtreeju. Rada je poslušala glasbo in nikoli ni zamudila slovenske radijske oddaje. Tudi v boleznih je ostala vedra in prihajala k pevskim vajam in sv. mašam v Figtree, dokler je mogla. Angela zapušča hčer Patricio in sina Stanislava, sestrično Olgo, ki živi v ZDA, v Sloveniji pa brata Franca in sestro Mici z družinama. Mož Stanislav je umrl leta 2004. Pogrebno sv. mašo smo obhajali na praznik Brezmadežne, 8.12.2009, v Figtreeju, pokopana je na pokopališču Lakeside – Kanahooka. V slovo sta je spregovorili hči Patricia in v imenu cerkvenega pevskega zbora Barica Brodnik.

VERA KENDA, rojena KOS - je umrla v bolnišnici v Auburnu v torek, 22.12.2009. Luč sveta je zagledala 7.7.1922 v Kambreškem v župniji Ročinj kot hči Antona in Ane, rojene Jug. Po končani šoli se je izučila za šiviljo. Šla je v Italijo in od tam emigrirala v Ameriko, kjer je živela v Clevelandu, Ohio. Leta 1974 je prišla v Avstralijo in se poročila z Jankom Kendom. Živela sta v Auburnu. Mož Janko je umrl leta 1991. Vera je rada prihajala v Merrylands k slovenski Božji službi, kadar je mogla. Bolehala je komaj dva meseca in se je zdravila v bolnišnici v Auburnu in v tamkajšnji bolnišnici Sv. Jožefa. Od tam so jo premestili v dom starejših v Lidcombe, kjer je ostala le nekaj dni, ker se ji je stanje poslabšalo. V bolnišnici je prejela zakramente. Pokojna Vera zapušča nečake Edija Kenda, Tonija Federuzzija, ki živi v Adelaide, Zdravka Kosa, ki živi v Brisbanu, ter nečakinje Judy Lalič, Milko Pahor in Heleno, v Sloveniji pa nečaka duhovnika Marka Kosa, ki je župnik v Šturjah. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 29.12.2009, pokopana je bila na katoliškem pokopališču (St. Joahim Circle Lawn) v Rookwoodu.

ANTONIJA VORŠIČ, rojena MIKEL – je umrla v bolnišnici Nepean v Penrithu 26.12.2009 zjutraj. Rojena je bila 6.11.1919 v Mali Nedelji kot ena od desetih otrok Antna in Marije, rojene Štuhec. V Avstralijo je prišla leta 1949 in se kmalu nato poročila z Jožetom Voršičem. Rodili sta se jima hčerka Sonja, ki ima hčer Anico, in sin Anton, ki je poročen s Samairo. Družina je živela na farmi

v Tennisonu pri Richmondu, NSW. Sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu 30.12.2009, pokopana je na starem slovenskem delu v Rookwoodu poleg moža Jožeta, ki je umrl leta 1997.

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SYDNEY

Torek, 2.2.2010: SVEČNICA: Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer, pri obeh bo blagoslov sveč.

Sreda, 3.2.2010: Sv. Blaž: Pri sv. maši ob 7.00 zvečer bo blagoslov sv. Blaža.

Nedelja, 7., in nedelja, 14.2.: Pri sv. mašah beremo pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas.

Nedelja, 14.2.: PUSTNI PIKNIK: Kosilo pripravlja 1. delovna skupina.

Sreda, 17.2.: PEPELNICA: Sv. maši z blagoslovom pepela in obredom pepelenja bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

KRIŽEV POT v postnem času bomo molili vsak četrtek ob 10.00 dopoldne (pred sv. mašo ob 10.30) in vsak petek ob 6.30 zvečer (pred sv. mašo).

NEDELJA, 28.2.2010: DRUŽINSKA IN KATEHETSKA SV. MAŠA ob začetku šolskega in katehetskega leta, blagoslov otrok in šolskih torb. Otroci šolarji lahko pridete v šolskih uniformah in boste povzdignili naše bogoslužje.

PO TEJ MAŠI bo prvi sestanek za letošnji 36. slovenski - mladinski koncert, ki bo pri nas v Merrylandsu v soboto, 2.10.2010. Obvestite se med seboj že sedaj.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maši sta vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 14. in 28.2., 14. in 28.3.

Na veliki petek, 2.4., bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. Na veliko noč, 4.4., bo sv. maša z obredom vstajenja ob 5.00 popoldne, po sv. maši blagoslov jedil.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša pri Sv. Petru in Pavlu je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer. V februarju in marcu bo bogoslužje kot običajno. V aprilu pa bo sv. maša na veliko noč, 4.4., ob 6.00 zvečer – torej prvo nedeljo v mesecu. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil. - Na tretjo nedeljo v aprilu, 18.4., ne bo sv. maše.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša za rojake je vsako 5. nedeljo v mesecu. Prvič smo se v letu 2010 zbrali 31.1. Naslednja, velikonočna Božja služba bo na 2. velikonočno – belo nedeljo, 11.4. Takrat bo maševal g. Edward Sedevčič.

QUEENSLAND

Sv. maši za rojake na Zlati Obali in na Planinki pri Brisbanu bosta spet na 3. soboto in nedeljo v aprilu, 17.4. – Takrat bomo praznovali tudi 55. obletnico Slovenskega društva Planinka.

SLOMŠKOVA ŠOLA

bo tudi letos odprla svoja šolska vrata našim otrokom in odraslim. Vabljeni, da se pridružite. Začeli bomo v soboto, 13.2. Lani je šolo začelo 9 otrok, vendar je kasneje število upadlo predvsem zaradi različnih dejavnosti. Upamo, da se bomo letos kaj bolj nabrali in obdržali.

Tečaj za odrasle je obiskovalo povprečno 3 do 5 udeležencev. Začetna skupina je uspešno napredovala in smo lahko obe skupini združili pri »najtrših oreh« – pri sklanjanju samostalnikov. Seveda tudi tukaj marsikdo ni vztrajal ali mogel vztrajati do konca. Letos bomo poleg dosedanje skupine odprli še eno novo. Informativno srečanje bo v soboto, 13.2.2010, ob 3.30 popoldne. Pridite in pogledjte! - Vabim tudi tiste, ki niste mogli redno obiskovati tečaja, da se oglasite in najdemo še kako rešitev. Morda kakšen večer med tednom, saj marsikdo ob sobotah ne more redno obiskovati tečaja.

VOLITVE ČLANOV PASTORALNEGA SVETA

Na 1. postno nedeljo, 21.2., bomo v Cerkvi na Slovenskem po petih letih spet predlagali in izbrali za naslednjih pet let člane župnijskih pastoralnih svetov. **Tudi pri nas bomo izvolili nov pastoralni svet, v katerega lahko kandidirate ali ste izbrani dosedanji in novi člani.** Še en razlog pri nas je ta, da nekateri člani dosedanjega PS ne morejo več redno prihajati zaradi bolezni, starosti, oddaljenosti ali drugih okoliščin, so pa tudi taki, ki so kar nekako pozabili (v narekovajih ali brez njih) na naloge, ki so jim bile zaupane.

»Cerkveni dokumenti ter znamenja časa govorijo o potrebnosti vključevanja laikov v župnijsko življenje, še posebej v okviru župnijskih pastoralnih svetov. Ta omogoča dejavno in odgovorno sodelovanje

članov Božjega ljudstva pri apostolatu in življenju Cerkve. Ta soodgovornost za župnijo, osnovno celico Cerkve, izvira iz zakramenta svetega krsta in svete birme.

Vsi moramo osvojiti prepričanje, da vodstvene službe v Cerkvi in verniki nismo na dveh bregovih, ampak, da smo ena Cerkev, ki jo moramo vsi kristjani graditi z odgovornostjo in ljubeznijo v skladu s sposobnostmi in talenti, ki smo jih prejeli od Boga. Pravi kristjan je človek, ki čuti z župnijsko skupnostjo, s krajevno in vesoljno Cerkvijo in jo sprejema kot svojo družino. Kot njen ud deli z njo vse njeno veselje in skrbi.

Škofje in duhovniki se vsem članom župnijskih pastoralnih svetov zahvaljujemo za sodelovanje in spodbujamo, da bi starejši in tudi novi in mlajši sprejeli članstvo v različnih svetih, ustanovah in službah kot dejavni sodelavci v župnijah in dekanijah. Vse vernike vabimo in prosimo, da pokažete svojo odgovornost do župnije s tem, da boste iz svoje srede predlagali primerne predstavnike. Izbrane pa spodbujamo, da na to zaupanje odgovorijo in članstvo v ŽPS sprejmejo in vestno opravljajo.

S predlogi za nove člane PS pa vaša naloga ni končana. Prav je, da z izbranimi predstavniki naprej sodelujete in sooblikujete župnijsko življenje. V župniji je veliko dela na oznanjevalnem, bogoslužnem in karitativnem področju« (iz pisma novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana, ki smo ga prebrali pri sv. maši 17.1.2010).

Na glasovnice, ki jih boste dobili v Merrylandsu ob pustnem pikniku, boste rojaki izbrali, napisali predstavnike našega občestva. Prosimo, da sodelujete odgovorno in pokažete skrb in čut za naše občestvo, spodbujate, predlagate... Vsem in vsemu je težko ustreči, toda samo v slogi je moč in v vsakem našem občestvu - Cerkvi v malem - se to resnično pokaže. Hkrati skušajmo odgovoriti vsak osebno na vprašanje, na katerem bregu se bolj nahajamo: ali na bregu tistih, ki modrujejo vsepovprek, kaj bi bilo treba storiti (in morda kdo bolj od daleč), ali pa na drugem, kjer namesto teh govorcov pokažemo pripravljenost, kje in kako lahko poprimemo, sprejmemo te in one naloge za Božjo slavo in medsebojni blagor.

NOVI ŠKOF NAŠE ŠKOFIJE PARRAMATTA

Papež Benedikt XVI. je v petek, 8.1.2010, imenoval novega škofa za našo mlado škofijo Parramatta. To je **msgr. dr. ANTHONY COLIN FISHER**, dominikanec, dosedanji pomožni škof v Sydneyu. Novi škof bo nastopil svojo službo v četrtek, 4.3.2010, v katedrali sv. Patrika v Parramatti ob 7.30 zvečer. K tej slovesnosti ste vabljeni v čim večjem številu. - Teden kasneje, 10.3.2010, pa bo novi škof srečal Abrahama. Škof Anthony Fisher je bil rojen 10.3.1960 v Sydneyu. Študiral je zgodovino in pravo in leta 1985 vstopil v dominikanski red. Filozofijo in teologijo je študiral v Melbournu, v duhovnika je bil posvečen leta 1991. Nadaljeval je študij bioetike na Oxford University in leta 1995 doktoriral. Bil je profesor na Australian Catholic University in direktor Inštituta Janeza Pavla II. za zakon in družino v Melbournu. Papež Janez Pavel II. ga je imenoval za pomožnega škofa v Sydneyu 16.7.2003, v škofa ga je posvetil kardinal dr. George Pell 14.9.2003. Kot škof je bil sedem let tudi župnik župnije Our Lady Star of the Sea, Watsons Bay in leta 2008 koordinator Svetovnega dneva mladih v Sydneyu. Dosedanji škof v Parramatti **msgr. Kevin Michael Manning** pri svojih 76 letih odhaja v pokoj. Škofijo Parramatta je vodil 12 let in pol, prej pa je bil 6 let škof v Armidalu, NSW. Prihodnje leto bo obhajal svojo zlato mašo. **p. Darko in p. Valerijan**

Pismo iz Wollongonga

Imeli smo sveto mašo v slovenski cerkvi Vseh svetnikov v Figtree. Po sv. maši smo šli v dvorano s patrom Valerijanom na večerjo. Tam je bilo napisano: Vse najboljše za rojstni dan patru Valerijanu in naj Bog Vas živi še mnogo let. Dočakali so lepa leta in jih Bog ohrani še leta, ki so njim odmerjena. Sledila je večerja, potem so nam postregli še s slasčicami. Za praznovanje rojstnega dne je bila za patra na mizo prinesena torta, bolje rečeno tortica, polna dolgih, tankih gorečih svečk, ki jih je slavljenec na pih vse ugasnil. Zapeli smo 'Happy birthday', ploskali in tako je šlo nadalje lepega večera družabno, v veselje vseh prisotnih. Posebna zahvala naj gre Andreju Žičkarju, Barici Brodnik, Terezi Kropič in vsem, ki so prisostvovali. Zahvala predsedniku Ivanu in soprogi Marinki Rudolf za vse potrebno. Mnogo sreče in zdravja v novem letu 2010. Lep pozdrav!

Ivanka Žabkar, Wollongong NSW

OB 40-LETNICI CERKVE SV. RAFAELA V VERSKEM IN KULTURNEM SREDIŠČU MERRYLANDS

V naši skupnosti se kar vrstijo obletnice in pomembni datumi in med njimi je prav gotovo eden od najpomembnejših dogodkov 40-letnica blagoslova cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu, saj si kar ne moremo predstavljati, kakšno bi bilo naše življenje, če ne bi imeli tega pomembnega središča našega duhovnega in kulturnega življenja v tujem svetu.

Koliko dela, truda in tudi koliko denarnih prispevkov so žrtvovali naši izseljenci, da bi ustvarili to naše versko in družinsko središče, koliko trdnih vezi ljubezni in ponosa se je razpredlo iz tega središča in povezovalo naše izseljence v slovensko skupnost. Z globoko hvaležnostjo se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli h gradnji in vzdrževanju tega

središča, vsem, ki se jim lahko še danes osebno zahvalimo, pa tudi vsem, ki jih je čas že prehitel. Poleg direktnega pobudnika gradnje cerkve, patra Valerijana, ne smemo pozabiti tudi vseh ostalih duhovnikov, ki so že prej ali pa potem skupaj s patrom Valerijanom orali ledino, da bi dobro seme padlo na plodna tla, na vse, ki so darovali leta svojega življenja, da so vzdrževali in utrdili našo cerkev, skrbeli za šole, radio, pevske zборе, folklorno skupino, igralsko družino, organizirali romanja, koncerte, srečanja, skrbeli za bolne in uboge in pomagali povsod, kjer je bilo potrebno. Cerkev niso samo zidovi, so ljudje, družine, otroci in vsi, ki se zbirajo okoli cerkve. Bog vam poplačaj vsem, ki ste zgradili in ki še danes podpirate streho

tega našega doma!
Ob proslavi 40-letnice je arhivska organizacija HASA NSW pripravila slikovno razstavo zgodovine gradnje našega verskega središča in priznanja vsem, ki so pri tej gradnji sodelovali.

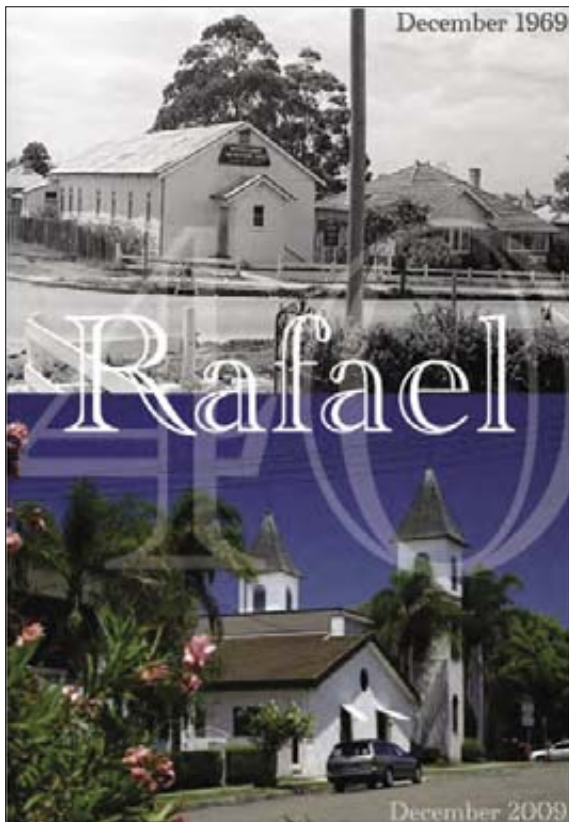

Odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Gregor Kozovinc je izročil priznanja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu za njihovo dolgotrajno delo za slovensko skupnost p. Valerijanu Jenku, organistinji Milki Stanič, dolgoletni delavki v Igralski družini, Mihelci Šušteršič in pa Igralski družini Merrylands – priznanje je sprejel predsednik Igralske družine, p. Darko Žnidaršič.

Martha Magajna

V dvorani verskega središča Merrylands.

**SLOVENSKI MISIJON
SV. RAFAELA V MERRYLANDSU**
praznuje letos 40. obletnico,
toda njihovo glasilo **RAFAEL**
je letos vstopil v 45. leto izhajanja.
Sedaj izide dvakrat na leto.

Leva fotografija prikazuje naslovnico prazničnega
Rafaela, letnik 44, številka 2, december 2009;
na zgornji pa je pater Darko ujel v fotoaparāt
skupino prostovoljcev s patrom Valerijanom.

**AGATA ŽUPANIĆ, ali kakor jo kličemo AGICA,
je na prvi petek v februarju, 5. februarja 2010,
praznovala svoj 90. rojstni dan.**

Rojena je bila 05.02.1920 v Čakovcu. V Avstralijo je prispela na ladji Castel Felice leta 1960 in je živela najprej pri sedaj že pokojnem bratu Štefanu Županiću. V družini je bilo deset otrok, sedaj je le še ona živa, vsi drugi so pokojni. Večkrat je obiskala svoje domače – sedem do osemkrat je bila v Čakovcu, romala v Lurd s svojo sestro redovnico s. Selmo, pa v Rim, potovala po Nemčiji, kjer je živela sestra dvojčica Matilda (Tilka). Sorodnike ima v Čakovcu, pa v Kanadi; v Brisbanu živi hčerka pokojnega brata Štefana. Agica ima zelo rada našo slovensko cerkev v Kew in je, če ji le zdravje dopušča, ob nedeljah vedno prva v cerkvi. Še do nedavnega je pot naredila peš. Prvi del poti je po klancu navzgor, no potem se pa že lažje diha. Ima približno en kilometer do cerkve. Ko se s patrom ali z Marijo srečata, vedno ob pozdravu stisne še lep dar s pripombo: »Za našo crkvico. Moramo pomagati, dok možemo. Hvala!«

Ob lepem življenjskem jubileju ji čestitamo z iskreno hvaležnostjo za vso njeno dobroto in molitve, ki nam jih podarja ter kličemo zanjo na priprošnjo Marije Pomagaj obilje Božjega blagoslova še naprej! Na pričujoči fotografiji, ki je nastala 3. februarja 2010 pri Agici doma, v Kew, drži v rokah spominsko fotografijo, na kateri je skupaj s svojo sestro dvojčico Matildo, na njun 29. rojstni dan, 5. februarja 1949: Agica je na levi strani, Matilda-Tilka je na desni strani.

p. Ciril

Iz Kraljičine dežele QLD

SEDAJ V TEH DNEVIH, ko sestavljam dopis, stopa naše Slovensko društvo Planinka v 55. leto delovanja v Brisbanu. Ta pretekla doba je bila vsekakor zelo pestra in uspešna. Začetek združevanja tukajšnjih rojakov pa se začneja že dosti prej. Po zaslugi pokojnega Cirila Vuga je bilo že 27. oktobra leta 1952 prvo srečanje Slovencev na njegovem domu v Albion, kjer so imeli rojaki sestanek in priprave za naslednjo zabavo. Ta sestanek je dokumentiran in podpisan od štirih rojakov: Ciril Vuga, M. Luščak, F. Grčman, Jože Košorok – on je še tudi edina živa priča – živi v Sydneyu. Vse dokumente tistega časa je skrbno hranil sedaj že tudi pokojni Janez Primožič.

Pokojni CIRIL VUGA je bil pobudnik in začetnik združevanja Slovencev v Brisbanu. Ker je umrl zelo mlad - star komaj 38 let, je v naši skupnosti premalo poznan. Zato vam prilagam njegovo fotografijo in nekaj njegovih podatkov. Ciril Vuga je bil doma iz Ročinj pri Gorici. Poročil je nam vsem tukaj dobro poznano Gizelo (rojeno Sirk) 17. februarja 1947 v Gorici. Gospa Gizela se še vedno rada udeležuje slovenskih prireditev. V Avstralijo sta prišla že leta 1950. Pokojni Ciril je umrl v Brisbanu 2. oktobra 1958 in je pokopan na pokopališču Lutwich. Ker takratni Prireditveni odbor ni imel svojih pravil, je novo ustanovljeno društvo Planinka, po zaslugi tudi že pokojnega Staneta Sivca, z novimi pravili nadaljevalo z začetim društvenim delom. Ciril Vuga je bil brez dvoma začetnik in voditelj združevanja Slovencev v Brisbanu v letih 1952 do 1955. Bil je tudi prvo leto v odboru društva Planinke, ko se je prvi odbor Planinke po nekaj mesecih razšel. Dokumenti pričajo, da je Ciril Vuga sklical prvi sestanek, zbiral prve rojake skupaj, bil prvi predsednik Prireditvenega odbora, zato je prav, da se ga spomnimo ob tej društveni obletnici.

Kapelica v Marijini dolini je že dobila nove klopi. Jože Gjerek, ki redno skrbi za vrt in čistočo kapelice, prosi za nadaljnje darove, da bo lahko opremil kapelico. Posebno so potrebna nova barvna okna, da se zaščiti notranjost pred listjem in prahom. »Kapelica je last in skrb celotne slovenske skupnosti, ne samo moja skrb«, je Jože še pripomnil.

Predsednik društva Lipa na Gold Coastu g. Marjan Polak me je naprosil, naj vam posredujem objavo načrtovanega piknika - **srečanje rojakov iz Brisbana in Gold Coasta v Marian Valley v nedeljo, 14. marca 2010, ki se prične z redno sveto mašo ob 11. uri.** Po maši bo kosilo. Naprošeni smo, da sporočimo vnaprej svoj prihod Jožetu ali Marti

Gjerek na telefon (07) 5571 7032, da bodo gospodnje lahko za navzoče pripravile kosila.

Kapelica Marije Pomagaj v Marijini dolini sprejema številne romarje in obiskovalce od blizu in daleč. Iz Štajerske sta prišla obiskat kapelico Marinka in Stane Ozimič, ki sta bila tukaj

Ivan Pišotek in nečakinja Marinka Ozimič.

na obisku pri svojem stricu Ivanu Pišotku. »Prva atrakcija v Queenslandu, ki smo jo obiskali, je bila naša kapelica!« - mi je dejala Marinka. Kmalu potem so šli še na ogled velikih farm v centralni deželi Rockhamptona, kjer so na farmi, kjer se Ivan Pišotek dobro pozna z lastnikom - imeli vožnjo s helikopterjem.

Dve uri so leteli s farmerjem, ki je na svoji obsežni farmi pregledoval stanje vode. Ivan mi je še dodal, da je naj povem patru Cirilu, da je tudi za njega rezerviran sedež v helikopterju, kadar bo imel priliko za obisk teh prijaznih krajev in ljudi.

Božično sveto mašo smo imeli pri nas prvo soboto in nedeljo v januarju 2010, ko nas je obiskal pater Darko. Najprej seveda v soboto pri društvu Lipa, nato v nedeljo v dvorani društva Planinke in potem še zvečer v Marijini cerkvi v Buderimu. Posebnost božičnega praznovanja je bilo lepo petje božičnih pesmi, katere je vodil pater Darko svojim močnim in lepim glasom. Prijazni rojaki v Buderimu pa so, kot vsakokrat, poskrbeli za polno obloženo mizo dobrot. Od tam se vedno poslovimo veselega srca.

Pri društvu Planinka se izteka delovna doba sedanjega upravnega odbora pod vodstvom predsednika Karla Knapa. Zato je napovedan redni letni občni zbor za prvo nedeljo v februarju, 7. februarja 2010. O rezultatih tega sestanka vam bom poročal v naslednji številki. Naj ob tej priliki pohvalim vse odbornike, posebno naše kuharice, ki se veliko žrtvujejo, da imamo dobro hrano in da gre društvo naprej.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem po pošti prejel cerkveni mesečnik »Together« iz škofije Waga Waga, kjer je na celi strani poročilo o verni in hrabri Slovenki Katarini Serbineck, ki je vedno zaupala v Boga, posebno v težkih časih po vojni. Z rožnim vencem in močno vero v Boga in Božjo Mati je preživela mnogo težkih preizkušenj v komunističnih časih. Lepo je videti, da tukajšnji svet spoštuje ponižnost in vernost naše Slovenke in jo obenem daje v zgled nam vsem ostalim. Hvaležen sem Anici Pečar iz Gympie, da mi je posredovala to cerkveno glasilo.

Prilagam vam še skromne podatke o pokojni Vandi za Matico pokojnih:

VANDA ZALOKAR, rojena 27.07.1939 v Zagrebu, umrla 09.01.2009 na Gold Coastu, stara 68 let, upepeljena v Allambe Gardens, Gold Coast QLD.

Lep pozdrav vsem bralcem Misli.

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Po kosilu na društvu Planinka.

Po maši v Buderimu.

Pater Darko v Mooloolabi z mladimi družine Cuderman.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS - SYDNEY

Piše Martha Magajna

BALINARSKO TEKMOVANJE

ZA CANKARJEV POKAL - 6. decembra 2009

V klubu Triglav Panthers je vsako leto v mesecu decembru balinarsko tekmovanje za Cankarjev pokal, katerega so se udeležili tekmovalci in tekmovalke iz Kluba Planica Wollongong, Slovenskega društva

Sydney in domačega Triglava. Medklubska tekmovanja potekajo ves dan, od osme ure zjutraj pa vse do večerje okrog pete ure popoldne, potem, ko se štiri najboljša moštva pomerijo v finalu tekmovanja za razporeditev od prvega pa do četrtega mesta. Tekmovalna moštva so bila sestavljena z žrebom mešano iz vseh treh sodelujočih klubov. Pokrovitelji tekmovanja so bili štirje tekmovalci, ki so v mesecu decembru praznovali rojstni dan: Rudi Gerdevič, Francesco Di Lernia, Frank Šajn in Rafael Zadel.

Zmagovalci tekmovanja so bili: Prvo mesto Rudi Gerdevič, Dora Hrvatin in Karlo Lenarčič.

Drugo mesto: Mirko Kalac, Mira Smrdel in Francesco Di Lernia. Tretje mesto Dušan Samsa, Ančka Erzetič in Emil Fabjančič. Četrto mesto: Tone Markočič, Stane Tomšič in Jože Železnik.

**Prvo mesto Rudi Gerdevič,
Dora Hrvatin in Karlo Lenarčič.**

**Sponsorji in slavljenec: Rudi Gerdevič,
Francesco Di Lernia, Rafael Zadel in Frank Šajn.**

MIKLAVŽEVANJE V KLUBU TRIGLAV 2009

Na Miklavževo nedeljo v decembru 2009 se je v Klubu Triglav zbrala množica otrok v pričakovanju dobrototnega svetnika s košem daril. Medtem, ko so čakali, so jim odborniki kluba postregli z BBQ kosilom, otroci so se igrali z ovčicami, kozicami, zajčki in drugimi domačimi živalmi, zabaval jih je čarovnik, poslikali so jim obraze z rožicami in

**Tekmovalci
za Cankarjev
pokal.**

ornamenti, ko pa je sredi popoldneva prišel sveti Miklavž z angeli in parklji, je vsak otrok dobil darilo in navdušeni otroci so bili tako glasni, da se je kar streha tresla.

SILVESTROVANJE V KLUBU TRIGLAV - PRIČAKALI SMO NOVO LETO 2010

Slovenci tradicionalno pričakajo novo leto v slovenskih klubih ob zvokih slovenske glasbe. Tudi letošnje novo leto smo pričakali tako. Pri nas, v dvorani Kluba Triglav Panthers, smo se zbrali stari člani in prijatelji in si ob zvokih ansambla "The Masters" nazdravili drug drugemu in novemu letu 2010. Tekmovali smo v družabnih igrah in na velikem ekranu sledili polnočnemu ognjemetu in zraven nazdravili tudi odsotnim prijateljem, ki jih je vedno več, saj se z leti večja tudi število Slovencev, ki niso več pripravljeni potovati na daljše razdalje, posebno ne ponoči. Naši mladi so največ praznovali privatno ali pa v mestu, kjer se je zbralo, kakor pravijo, kar milijon in pol ljudi okrog operne hiše in pristanišča v Sydneyu.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS ZA LETO 2009 - PRIZNANJA LETA V KLUBU TRIGLAV PANTHERS.

Priznanje leta 2009 v kategoriji prostovoljna delavka leta 2008, predlagana s strani Arhivske organizacije HASA NSW, je prejela OLGA LAH. Olga Lah izhaja iz družine Ovijačevih, ki so poznani v slovenski skupnosti kot pridni in neutrudni delavci na številnih področjih dela za ohranitev slovenske kulture in dediščine v Avstraliji. Kot sedemletno dekletce je prišla z družino iz Venezuele, obiskovala slovenske šole in sodelovala pri nastopih in predstavah s petjem in recitacijami, kot tudi v prvi slovenski folklorni skupini. Olga se je že zgodaj seznanila s potrebami slovenske skupnosti v času, ko je bil njen oče ustanovni član in večkratni predsednik Slovenskega društva Sydney, še bolj pa kasneje, ko je njen mož Jože Lah prevzel to delo in je bila Olga obema v veliko pomoč in oporo. Po poklicu učiteljica, je dosegla položaj ravnateljice največje državne šole v NSW, položaj, ki ga je obdržala vse do upokojitve. Poučevala je tudi slovenščino na državni šoli jezikov v Bankstownu, bila predsednica Slovenskega šolskega odbora za NSW, sodelovala pri organizaciji slovenskih prireditev

Kuharji na Miklavževo.

Miklavž z angeli in parklji.

**Dora in Emil Hrvatin
sta zmagala v plesnem tekmovanju.**

Vesela družba na silvestrovanju v Triglavu.

in predstav, pogosto v vlogi MC, kot šepetalka pri Igralski družini, v zadnjih letih pa je tudi sodelovala pri ustanovitvi Arhivske organizacije HASA NSW, kjer je delovala najprej kot prvi direktor organizacije in bila zaslužna za izdajo knjige »Sadovi slovenske dediščine«, zgodovinski prikaz slovenskih priseljencev v NSW.

Olga še vedno pomaga pri delu HASA NSW kot strokovna svetovalka pri arhivskem delu, pa tudi pri organizaciji posebnih projektov, kot so Zlata srečanja HASA, pa tudi pri Slovenskem društvu Sydney in verskem središču Merrylands, kadar je njena pomoč potrebna.

Priznanje Slovcu leta 2009 v NSW na področju kulture in umetnosti - glasbe je prejel VLADO KUNSTELJ.

Vlado je doma iz Kranja in je prišel v Avstralijo kot mladoletnik v zgodnjih 1960 letih. Že v zgodnjih letih je obvladal saksofon, flavto in klarinet in študiral je na Sydney Conservatoriju za glasbo. Bil je član prve slovenske glasbene skupine v

Sydneyu, ki jo je organiziral pater Odilo Hajnšek leta 1962 in je edini od slovenskih glasbenikov, ki je v preteklih 40 letih v različnih zasedbah nepretrgano nadaljeval s slovensko glasbo, s katero je razveseljeval rojake na različnih zabavah in prireditvah. Poleg tega je tudi mojster različnih drugih vrst glasbe, kot so nemška, italijanska, hrvaška in latinsko ameriška glasba, s katerimi je nastopal v različnih etničnih klubih pa tudi jazz, rock and roll ter sodobna glasba, s katero je nastopal tudi v Sydney Opera House

Martha Magajna in Olga Lah

Alfred Brežnik in Vlado Kunstelj.

Odpravnik poslov RS Gregor Kozovinc, Sofija Šajn, Danilo Šajn in Peter Kropo.

in različnih drugih krajih. Trenutno je tudi član South Pacific Concert orkestra, ki je pred kratkim zmagal na prvenstvu za NSW. Vse to delo na glasbenem področju je opravljal poleg svojega rednega dela, imel je lastno podjetje, kjer je zaposloval okrog 80 ljudi.

Vlado Kunstelj je zelo pomemben član slovensko-avstralske skupnosti v Sydneyu. Leta 2000 je bil izbran, da zastopa Slovenijo v ABC Sydney's 702 Radio World in Sydney Day'. Med rojaki že petdeset let z njegovo glasbo in melodijo nesebično prispeva k sydneyskemu umetniškemu prizorišču, istočasno pa zapušča dragoceno zapuščino slovenske

umetnosti za bodoče slovenske Avstralce.

Priznanje za življenjsko prostovoljno delo v slovenski skupnosti v NSW sta v letu 2009 prejela SOFIJA in DANILO ŠAJN.

Danilo in Sofija Šajn sta bila oba rojena med italijansko okupacijo na Primorskem in oba sta bila med vojno izseljena -

Danilova družina v Italijo, Sofijina pa na prisilno delo v Nemčijo. Danilo je prišel v Avstralijo leta 1957 in je kot priden in zanesljiv delavec hitro našel delo v Sydneyu. S Sofijo sta se poročila na "proxy" in Sofija je prišla za njim leta 1961. Imata dva otroke, sina Jožeka in hčerko Danico, ki sta oba obiskovala slovenske šole in Danica je več let tudi poučevala slovenščino. Kupili so kmetijo, saj je bila Sofija vse življenje navajena dela na polju in kmalu so njene pridne roke skrbele za krave, kokoši in poljske pridelke in pridelale dovolj za družino in

še za prijatelje, medtem, ko je Danilo delal na gradnjah s cementom. Že v zgodnjih letih sta se vključila v Klub Triglav in sta postala s pridnim delom dva od najmočnejših podpornih stebrov kluba. Danilo je sodeloval pri vseh težkih delih v klubu, ročno ali s svojo težko mašinerijo in večina cementa v klubu in okoli kluba je njegovo delo. Ko so bile gradnje končane, je še vedno skrbel za vzdrževanje okolice in kosil travo. Sofija je bila članica klubskega odbora in prijela je za vsako delo: dežurstvo, kuhanje, serviranje, pecivo in vsako drugo prostovoljno delo. Zraven je še pela v klubskem pevskem zboru in sodelovala v dramski skupini. Oba sta bila redna in zvesta člana balinarske skupine in

Sofija še vedno igra, medtem ko je Danilu delo otrdilo sklepe in je sedaj le še zvest podporni član balinarske družine.

Sofija in Danilo Šajin, oba družabna in dobrosrčna, sta na domači kmetiji vedno rada zbirala prijatelje in jim postregla z dobro domačo hrano in vinsko kapljico, posebno obiskovalce iz Slovenije. Za časa olimpijade je Sofija nosila slovenskim paraolimpijcem lonce domače juhe za priboljšek. Danes imata že oba preko osemdeset let, še vedno zdrava in čvrsta. Ko sta pred časom prodala kmetijo, sta takoj kupila drugo, saj ne moreta živeti brez dela. Sofija še vedno oskrbuje prijatelje z domačimi jajci in zelenjavo ali s kozarci domačega vina, ki ga Danilo sam prideluje. Nikoli ne mine teden, da se ne bi srečala s prijatelji v klubu Triglav Panthers. Želimo obema še veliko zdravih in srečnih let skupaj.

UTRIP SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Poroča predsednik Štefan Šernek

Prihod svetega Miklavža na Slovenskem društvu smo imeli v nedeljo, 06.12.2009, ob 3. uri popoldan. Miklavž je obdaril otroke in tudi odrasle. Darila za otroke je podarilo društvo. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje, ples je bil od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer. Igral je ansambel Alpski odmevi. Imeli smo lep popoldan. Napolnili smo dvorano do zadnjega sedeža. Hvala vsem obiskovalcem za lep obisk. Imeli smo žrebanje srečnega člana in loterijo.

Ravno na moj rojstni dan so me iz organizacije East Timor vprašali za najem dvorane. Povedal sem jim za rojstni dan in organizatorica je takoj naznanila, da ga bomo skupaj praznovali. Sem ji rekel, da naj se nič ne sekira za to. Na veliko presenečenje pa so res prinesli veliko torto za predsednika in jo postavili na sredo plesišča.

Povabili so me, da sem jo prerezal in zapeli so mi muzikanti in vsi zbrani. Vsi so mi tudi čestitali in stisnili roko. Bil sem vesel, da me spoštujejo tudi druge narodnosti. Se jim prisrčno zahvaljujem. Na drugo nedeljo pa smo zopet praznovali, ko sem dobil še drugo torto. Podarili so mi jo prijatelji z mize številka 15. Hvala lepa Marija Cavatto in ostali.

Praznovanje rojstnega dne predsednika društva Štefana Šerneka.

Silvestrovanje pri SDS smo pričeli ob 8. uri. Tavečer je bila vstopnina za člane \$50, za nečlane pa \$60. Vključena je bila večerja s tremi obroki. Imeli smo zelo lep obisk članov in prijateljev. Vseh nas je bilo približno 250. Odlični ansambel - Fantje treh mest - so poskrbeli za dobro glasbo in prijetno vzdušje. Se jim zahvaljujemo in jim čestitamo, da so nas prijetno zabavali in nas popeljali v novo leto 2010. Vsi smo nestrpnost čakali prihod novega leta. Predsednik Štefan Šernek je prišel na oder s svojo ženko in vsem navzočim članom in prijateljem v imenu odbora SDS zaželel srečno in blagoslovljeno, zdravo in uspeha polno leto 2010. Praznovanje se je nadaljevalo do ranega jutra. Tudi ta večer smo imeli bogato loterijo

z 11 dobitki. Prav tako smo žrebali srečnih deset miz. Izžrebali smo številke miz od 1-30. Vsaka miza je dobila dobiček \$50.

Prireditve pri SDS

Prešernova proslava bo v nedeljo popoldan, 7. februarja 2010. Restavracija bo odprta od 12. ure dalje. Ob 2. uri popoldan bo ples ob zvokih ansambla Alpski odmevi. Ob 3. uri popoldan bo kratek program, žrebanje srečnega člana in loterija. Vsi vljudno vabljeni!

Pust in Valentinovo: V nedeljo popoldan, 14. februarja 2010, bo zabava s plesom. Igrali bodo člani ansambla The Masters. Restavracija bo odprta od 12. ure dalje. Ta dan bo tudi žrebanje srečnega člana in loterija.

Ples v nedeljo popoldan, 28. februarja 2010: Restavracija bo odprta od 12. ure dalje. Za ples in veselo razpoloženje bo poskrbel ansambel Alpski odmevi. Bo žrebanje srečnega člana in loterija. Pridite v čim večjem številu. Veselo bo!

Volitve in novi odbor SDS: Volitve smo imeli 13.12.2010 ob 3. uri popoldne. Izvoljeni so: Predsednik Štefan Šernek, podpredsednik Stane Jug, blagajničarka Erika Žižek, tajnica Lin Pušenjak in Zora Johnson; ostali odborniki: Zora Johnson in Štefan Šernek za prosveto; Ana Šernek, Fanika Zafošnik, Lojzika Jug za priprave v dvorani, ob vhodu in loterijo; Mirko Kalac, Ivan Truden, Vlado Cheh za druge aktivnosti pri klubu. Hvala lepa odboru.

NOVA PESNIŠKA ZBIRKA MILKE DOVGAN DEBEVEC: CIKLAME

Divača 2009, strani 288.

Naša rojakinja iz Sydneya gospa Milka Dovgan Debevec je poslala za našo Baragovo knjižnico v Kew izvod svoje zadnje pesniške zbirke, ki jo je naslovila CIKLAME. Ko se hočemo zahvaliti in čestitati rojakinji za to njeno delo, bi vsaj na kratko to delo tudi predstavili.

V tej njeni zadnji knjigi so pravzaprav povezane njene tri zadnje pesniške zbirke: Tretja, četrta in peta.

Milka se v svojih pesmih večkrat vrača v svojo domačo vas, Prem v Brkinih, ki jo je obiskala po triintridesetih letih. V teh zbirkah se prvič pojavijo tudi njene pesmi za otroke in pa kratke misli, kjer v nekaj vrsticah izraža predvsem svojo bolečino.

V uvodu v zbirko sama zapiše: »Te pesmi so trenutne izpovedi srca in duše, in ukazovale so roki, kar je napisano v tej zbirki. Zato naj ostanejo z vsemi slovničnimi napakami, naj tečejo v mojem premskem narečju.«

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@bigpond.com

PRAZNIKI Gospodovega rojstva so za nami z bogato vsebino, ki naj bi se odražala v našem vsakdanjem življenju. V naši skupnosti se pozna, da postajamo starejši in ne več tako aktivni kot v preteklosti. Za polnočnico je bilo lepo doživeto, s sodelovanjem rojakov; jaslice so bile lepe in so vsakega nagovorile s svojim sporočilom: Bog se je ponižal in se nam približal v nemočnem otroku, ki rabi starše in ljubezen, katero zna nesebično vračati. Pri polnočnici so se naši pevci potrudili in lepo peli med sveto mašo, bralci in ostali sodelavci so s sodelovanjem doprinesli delež lepote in doživetja. Pri polnočnici je bilo letos manj rojakov - čutijo se leta, ko mnogi težko v nočnih urah sedejo za volan, je pa zato na sam božič bilo precej več ljudi kot prejšnja leta. Tudi otrok je pri polnočnici bilo manj in jih starši raje pripeljejo k dnevni maši. Za otroke so jaslice privlačne in se radi s starši ustavijo in se jim nikamor ne mudi. Upam, da bodo ta doživetja ostala in da jih ne bodo pozabili, kakor darove, katerih se hitro naveličajo.

Naš praznik zavetnikov našega misijona SVETE DRUŽINE smo obhajali v krogu skupnosti preprosto in lepo. Pri sveti maši smo molili za naše žive in pokojne dobrotnike, ki jih je

bilo in so še ostali zvesti in radi pomagajo, kadarkoli je potrebna pomoč. Mnogi, ki so bili stebri naše skupnosti, pa so že pri Bogu in so nam vsem zgled delavnosti in zvestobe. Po končani sveti maši smo v dvoranci ob pecivu, kavi, čaju in kaj bolj resnega še poklepetali in se v družinskem vzdušju spodbujali ter v duhu zrlj v bodočnost naše skupnosti. Bog daj, da bi bilo takšnih trenutkov še veliko!

Za staro leto zvečer smo se zbrali k zahvalni maši, Bogu smo se zahvalili za vse dobrote, ki smo jih prejeli v preteklem letu, najprej za življenje in vse blagoslove, ki jih prejemo od Boga. Na novo leto smo se Bogu izročili in ga prosili

za varstvo in blagoslov v letu 2010. Starejši smo - bolj se zavedamo, kako je naše življenje krhko in kako rabimo Božjega varstva in blagoslova.

Na tretjo adventno nedeljo pa je slovenski klub pripravil božično večerjo. Sedaj slovenskemu klubu predseduje oziroma ga vodi predsednik Danilo Kresevič, član cerkvenega pevskega zbora, vsa leta redno prihaja v našo slovensko cerkev, v času gradnje naše cerkve je bil tudi predsednik gradbenega odbora in veliko pomagal. Danilo je bil vedno zvest in je veliko prispeval h gradnji cerkve in cerkvene skupnosti - občestva. Tu je bil tudi odraz za božično večerjo, upam, da bo pod njegovim vodstvom kluba med nami res čut za sodelovanje v skupnosti. Naj mu Bog da modrosti, čuta za sodelovanje, predvsem pa, da bi znal voditi preko vseh ovir in nasprotovanj, ki prihajajo na našo pot. Gospod predsednik in odbor, hvala za vaše povabilo za lep in topel sprejem in večer, naj traja ta večer skozi vso leto. Bog plačaj in naj vas vse blagoslovi in da moči!

Poleg lepih trenutkov prihajajo tudi trenutki žalosti in trpljenja.

Tako je 23. decembra 2009 v Queen Elizabeth bolnišnici po daljši bolezni odšel k Bogu po zaslužen plačilo naš zvesti član naše skupnosti **NIKOLAJ BRIC**. Niko je zagledal luč življenje 6. decembra 1931 v Breginju na Primorskem v večji, globoko verni družini. Po vojni je kot mnogo rojakov odšel v svet daleč od komunizma in kjer je bilo več kruha. Leta 1950 ga je pripeljala ladja Flaminia. Prva postaja zanj je bila Bonegilla, kraj, kjer je veliko rojakov sprejela v svoj objem mati Avstralija. Iz Bonegille se je preselil v Melbourne, kjer je našel zaposlitev. Kmalu se je preselil v Južno Avstralijo in bival Tebarthonu, kjer je spoznali dekle Danico Maglico. Poročila sta se 22. junija 1957 v cerkvi Kraljice angelov. Po poroki sta še živela v istem kraju tri leta, nato sta se preselila v Ranown Park. Žena Dana mu je rodila tri hčerke: Grace, Suzano in Julie. Niko je bil zaposlen v tovarni avtomobilov Holden

kar 36 let. Za zvestobo in pridnost so mu podelili zlato uro. V zgodnjih devetdesetih se je upokojil. Niko je bil z izrednim čutom navezan in povezan z našo cerkvijo. Vsa leta je z ženo in hčerkami rad pomagal slovenskemu duhovniku. Ko smo izbirali gradbeni odbor, je bil Niko med odborniki in zvesto pomagal pri gradnji - jo skrbno podpiral in sodeloval. Ko smo prosili za finančno pomoč, sta z ženo poleg dela darovala kar dvojno vsoto denarja, kar mi je pomenilo ogromno. Saj je bila velika skrb, kako bomo denarno zmogli. Nekateri so se, ko smo prosili za pomoč, odstranili, Niko in Dana sta ostala zvesta. Ko smo se preselili v novo cerkev in v drugo misijonsko hišo, je Niko veliko, veliko pomagal - z ženo sta čistila okoli cerkve in pred hišo, nikoli mu ni bilo težko pomagati. Vedno je branil duhovnika in ostal zvest. 1987 je bil izbran za očeta leta v naši verski skupnosti. Dolga leta je delal v baru in postregel možem s pijačo. Ko se je leta 1980 poročila hčerka Julie, je bila njegova želja, da se poroči v slovenski skupnosti in v cerkvi, ki smo jo imeli v najemu. Leta 1987 se je poročila starejša hčerka Grace v naši slovenski cerkvi. Bil je zvest, kljub vsem našim napakam. Leta 1998 je zbolel za sladkorno boleznijo. Bolezen je zahtevala kirurški poseg. Amputirali so mu stopalo. Ob tej bolezni pa ga je prizadela še bolezen hčerke Grace, ki je tudi kmalu zatem umrla za rakom - in je bila pokopana iz naše cerkve. Vse ga je prizadelo in je leta 2004 doživel težjo možgansko kap, po parih tednih v komi se mu je zdravje zboljšalo, vendar nikoli ni bil več trden kot prej. Kljub bolezni ga je žena redno pripeljala ob petkih in ob nedeljah k sveti maši. Rad se je pomudil v dvoranci, z možmi pokramljal in tako se vračal na svoj dom poln optimizma in dobre volje.

Lansko leto pa je bolezen vedno bolj napredovala in končno je podlegel.

V bolnišnici je 23.12.2009 prejel zakrament bolniškega maziljenja in v poznih popoldanskih urah odšel v večnost. Maša zadušnica je bila v naši cerkvi 29. decembra, kjer smo se Bogu zahvalili za življenje in darove, ki jih je prejel od Boga. Svoj zadnji zemeljski dom mu je v Dudley

Niko Bric (desni) je dolga leta ob nedeljah postregel možem. Z njim je na fotografiji Stelio Likar.

Parku, kjer čaka vstajenja. Dragi Niko - hvala Vam za zvestobo in vse vaše žrtve in bogate darove naši skupnosti. Bog naj bo Vaš bogat plačnik. Vi pa prosite pri Bogu za našo skupnost. Mi se bomo vas pri sveti daritvi s hvaležnostjo spominjali. Ženi Dani, hčerkama Suzi in Julii in vnuku Timoteju izrekam naše sožalje.

Naj bo Bog vaš milostljiv sodnik in bogat plačnik. Počivajte v miru Božjem!

ELIZABETHA SETNIKAR poročena SLEVEC je umrla od oslabeledosti srca 16. decembra 2009 v Goolwi. Pokojna je bila rojena 19. novembra 1931 v Polhovem Gradcu. Pogreb je bil 22. decembra v Goolwi, Christ of Church. Pokojna zapušča moža, hčerko Ivanko, brate in sestre. Naj počiva v miru Božjem. Sorodnikom izrekamo sožalje, Elizabeto pa priporočamo v molitev.

p. Janez

SLOVENSKI INFORMACIJSKI URAD & WELFARE

obvešča, da je njihova pisarna odprta

vsako nedeljo od 11. do 12. ure od 4. februarja 2010 dalje

**in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure na naslovu:
19 A'Beckett Street, Kew. Zaprta je samo vsako drugo nedeljo v mesecu.**

Za vse informacije lahko kličete na telefon (03) 9853 7600.

Na razpolago vam je tudi fax na **(03) 9853 7600** in elektronski naslov oziroma e-mail:

slovwelfare@slovenianwelfare.org.au

Nekaj informacij lahko dobite tudi na njihovi internetni strani:

www.slovenianwelfare.org.au

Če kličete izven njihovih uradnih ur, lahko pustite sporočilo na telefonski tajnici.

Slavka Gorup - tajnica Slovenskega informacijskega urada v Kew

Poročilo o aktivnostih v projektu Stare trte za leto 2009/10

Za nami je leto 2009 in čas je za pregled dela in predstavitev novitet za aktivnosti na področju projekta Stare trte v Avstraliji. Kot koordinator projekta sem imel z zadanimi nalogami zelo aktivno delovno leto vse do konca decembra 2009.

Sam projekt Stare trte je v letu 2009 zajadral v problematične vode predvsem zaradi odločitve vinarne McWilliams, da zapre svoje poslovne prostore in trenutno je vinarna naprodaj. Odločitev občinskih predstavnikov leta 2001, da se potomko stare trte posadi na privatno zemljišče, je bila dobra in tudi slaba. Dobro je dejstvo, da je vinarna podprla moje predloge o vsakoletnem festivalu kulturno promocijskega projekta, ne glede na zavzetost občine, slabo pa je to, da je danes trta na privatnem posestvu prepuščena samevanju, zato je nujno uvesti spremembe koncepta tega pomembnega promocijskega projekta.

V letu 2009 sem aktivno delal, da bi realiziral zastavljene cilje in dvignil projekt na širši prepoznavni nivo. V letu 2009 sem imel veliko predstavitev in dogovarjanj z vplivnimi predstavniki

Mariborski župan Franc Kangler in Vinko Rizmal.

v Sloveniji in Avstraliji ter projekt zelo uspešno promoviral v medijih v obeh deželah.

Ideje o nadaljnjem mednarodnem sodelovanju je pozitivno podprl mariborski župan Franc Kangler kot tudi Len Cox, sedanji župan občine Yarra Ranges, kjer je trta posajena. Da se dvigne projekt na višji strokovni nivo, sem istočasno vzpostavil nove

naveze za sodelovanje pri mariborski Fakulteti za agronomijo in tudi na Oddelku za vitakulturo pri avstralski univerzi na področju občine Yarra Ranges. Za kontakte in dogovarjanja je v Mariboru pripomogel s svojim pozitivnim pristopom in s svojimi kontakti Miran Žmauc, ki aktivno sodeluje pri samem projektu v letu 2010/11.

Zobčinskimi predstavniki in koordinatorjem Oddelka za vitakulturo na Swinburne University Lilydale – občina Yarra Ranges sem se dogovoril za planiranje presaditve mladike Stare trte v Avstraliji, kar naj bi izpeljali pod strokovnim nadzorom, v sodelovanju z mariborskimi strokovnjaki za vitakulturo. Pristop in smernice za nadaljnje aktivnosti projekta so nakazane v Pravilniku o aktivnostih projekta Stare trte v Avstraliji. Po teh napotkih se bo v bodoče v sodelovanju med koordinatorjem projekta, občino Yarra Ranges in predstavniki slovenske skupnosti lahko dodeljevalo cepiče zaslužnim posameznikom ali organizacijam tudi širom Avstralije. Vendar pa le to otežuje širjenje bolezni trte, ki je zelo prisotna na področju Yarra Valley in vsaka podaritev trte s tega področja mora biti izpeljana pod nadzorstvom in s pridobitvijo potrebnega dovoljenja lokalnih institucij za vinogradništvo.

Osrednja aktivnost projekta Stare trte v 2009 je bilo organiziranje kulturnega festivala. Kot v prejšnjih letih, je tudi Festival Stare trte 2009, upravičil svoj namen in izpolnil vsa pričakovanja. Sodelovalo je zelo veliko članov slovenske skupnosti in tudi tokrat so za hrano poskrbeli prijatelji in člani plesne skupine ISKRA iz cerkvenega in kulturnega središča Kew, ki so si s tem sodelovanjem tudi finančno opomogli, saj je celoten dobiček ostal za potrebe mladinske skupine, kar pa je ponovno pritegnilo k sodelovanju veliko staršev, družinskih prijateljev in rojakov in je zelo pripomoglo k uspešnosti samega festivala.

Z vsemi vpeljanimi spremembami, da se prisotnost projekta Stare trte obdrži in razširi tudi v bodoče, imam kot organizator v letu 2010 zelo veliko organizacijskega dela. Seveda je za vse to potrebno veliko volje, medsebojnega sodelovanja in razumevanja odgovornih posameznikov in uradov.

V devetih letih projekta Stara trta v Avstraliji je bilo podarjenih le nekaj cepičev, in sicer:

- Za večletno sodelovanje in pozitiven pristop ob prevzemu kuhinje na dan festivala

sta za SD St. Albans prejela takratni predsednik Martin Toni in podpredsednik Slavko Blatnik.

- Za dolgoletno vsestransko moralno in finančno pomoč sta cepič sprejela tudi Franc in Mimica Vodušek.

- Nekaj let je projekt Stare trte finančno podpiral tudi g. Pavel Ledinek in njegova firma Lestro – Ledinek iz Maribora in v zahvalo za razumevanje in podporo je cepič prejela njegova sestra v Melbournu dr. Jožica Paddle Ledinek.

- Prvi cepič je bil podarjen na željo soinicatorke Elice Rizmal Cerkvemu in kulturnemu središču v Kewu. Usoda te trte mi ni najbolj poznana, saj je bila kasneje presajena na privatni vrt družine Bogovič.

- Ob 80-letnici je cepič sprejela v dar tudi mnogo let zelo aktivna Slovenka v Geelongu, danes že pokojna gospa Justa Pobežin.

Vsi zgoraj omenjeni cepiči so iz vrst dodatnih mladik, ki sem ji sprejel iz avstralske karantene. V decembru 2009 sem sprejel od vinarne McWilliams cepiče, ki so bili rezani z naše Stare trte. Priložen je tudi dopis z izjavo, da so sprejeti cepiči res podmladek Stare trte, ki je bila podarjena občini Yarra Ranges. Le ti bodo ob koncu januarja 2010 predani koordinatorju Oddelka za vitakulturo na Swinburne univerzi g. Davidu Braybrooku, ki je sprejel predlog, da bo v bodoče njegov oddelek skrbel za trto in cepiče.

Že omenjeni Pravilnik zavezuje prejemnike cepičev k spoštovanju zastavljenih smernic in upoštevanju določila, da lahko cepiče podarja samo avtorizirana oseba ali organizacija, ter da prejemniki cepičev le teh ne smejo razdeljevati ali izvajati kakršne koli komercialne aktivnosti, povezane s trto. Vsa dogajanja, povezana z avstralsko trto, so lahko samo promocijskega pomena.

Ob koncu se zahvaljujem za sodelovanje županoma občine Yarra Ranges in mesta Maribora, vodilnim na Univerzi v Mariboru in v Lilydalu in še posebej Uradu za Slovence po svetu, avstralskim in slovenskim medijem in vsem rojakom v Avstraliji za sodelovanje v projektu in širjenju identitete Stare trte v Avstraliji. Več o projektu Stare trte v naslednjem javljanju. Še enkrat želim vse dobro v letu 2010. Lepo vas pozdravljam.

Vinko Rizmal

**Koordinator projekta Stara trta v Avstraliji
Monbulk VIC, 18.01.2010**

VAŠI DAROVI

do 2. februarja 2010

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$260: Milan Beribak. **\$160:** Marta Samsa. **\$90:** Marija in Frank Marcina. **\$60:** Paula Fabian, J & A Kučko, Jakob Chuk, Maria Martin, Gizela & Frank Ratj, Zinka Kaiser, J. Robar, Jožica Paddle Ledinek OAM, Janez Šveb, Mihelca Sustaršič, Maria Grosman (namesto božičnih voščilnic), Janez in Gertruda Virant.

\$50: Hermina Brodnik. **\$40:** Frederik Nemeč, Beti & Peter Belec, Ivanka Spevan, Lojzka Jug. **\$30:** Marta & Anton Kristan, A & Z Gec, Albin & Antonija Smrdelj, Marjeta Hren, Jelka Burger, Janko Klemenčič, Tone & Marija Brne, Maria Ozvatič, Olga Todorovski, Elizabet Kenda, Maria Pongračič, Maria Žekš. **\$20:** Maria Rogl, Marica Vogrinčič, Maria Senčar, Ivan Škrajnar, Zora Franca, Branka Iskra, Bruno Vidau, Lojze Kmetič, Frank Tomazin, Jože Lapuh, Vinka Markovski, Frank Puc, Marjan Vihtelič, Maria Gregorič, Jože Podboj, Pavel Tonkli, A & J Gržina, Tomaž Možina, Cilka Žagar, Leopold Igljič, Ondina & Virgil Ferfolja, Barbara Marinčič, Danilo Sušelj, Mario Zadnik, Anton Mikolič, Neva Roeder, Mary Žele, Toni Urbančič, Milena Baetz, Kristina Hafner, Stanko Prosenak, Dušan Jenko, Stanko & Maria Kolar, Ludvik & Trandi Smuc, Irena Ivetič, Danica Gorup, Z & M Abram, Franc Uršič, Juliana Košir, Pepca & Felix Lužnik, Franc Maver, Rihard M. Verbanc. **\$15:** Draga Vadnjal, Maria Vončina.

\$10: Viktor Ferfolja, Franc Janežič, Majda Brožič, Alojzija Vučko, Peter & Majda Babič, Tončka Stariha, Ivanka Bratoš, Drago Grlj, Mili Trdoslavič, Ivan Truden, Angela Svenšek, Vinko Ovijač, Anton Kociper, Terezija Matuš, Anton Špiclin, Ana Kolenko, Erna Mežnar, Jože Topolovec, Lynn Pušenjak, Ana Zver, Majda Skubla, Drago Jakovac, dr. Tatjana Tee, M. Škofic, Josefina Cugmeister, Alojz Kastelic, Irma Zadel, Maria Jaksetič, Jože & Terezia Krušec, Roman Petelinek, Anton Kruh, Lojze Korošec, Vanda Sperne, Elizabeth Vajdič, Joseph Rezek, Milka Tomažič, Maria Penko, Anton Vidmajer, Anica Kodrič, Zvezdana Tavčar, Franc Anzelc, Lidia Čušin, Maria Valenčič, Anka Dominko, Anna Sutej, O. & L. Baligač, Slavko & Viki Mrak, Kristina Vičič, Alojz Seljak, Julijana Kure, Lidia Bole, J. Kapušin, Jože & Erna Črnčec, Josephine Urbančič, Franc Murko, Elizabeth Kovačič, Emilia & Luciano Bogatez, Amalija Mavlak, Zhivko Srebroff, Danica Bizjak, Emma Peckham, Maria Marušič, Štefka Tomšič, Anka Pekol, Slava Kostelic, Stanka Peršič, Silva Krčmar, Franciška Ludvik, Slavica Fideršek, Veronica Smrdelj, Jože Grilj, Alojz Krajnc, Gusti Tomažin, Maria Mertik, Antonia

Vučko, Maria Grum, Franc Saksida, Tone Zrimšek, Franc & Margareth Golc, Rožica Pirc & Jože Rozman, Tanja Grilj-Christofas, Slava Burlovič, Lucia & Štefan Srnec, Nada Slavec, Ivan Horvat, Terezia Josar, Ivanka & Lojze Jerič, Marko Ogrizek, Melita Zupan, Anton Vrisk, Ana Lešnjak, Franc & Angela Plohl, I. Gosar, Ivanka Tomšič, Anica Smrdelj, Jakob Urbančič, Gordana Varga Majerič, Marko Zitterschlager, Ana Ogrizek, R & T Simunkovič, Milena Birska, Štefan Merzel, Viktor Matičič, Slava Žele, Peter Mandelj OAM, Ivan Makovec, Slavka Podbevšek, Alojz & Zofija Hrast, Roza Kavaš, Patricia Fatur, E. Lozej, Ivan & Afra Trebše, Maria & Franc Car, Romeo & Katarina Hvalica, Zinka Škraba, Ivan Horvat, Roman Uršič, Albin Fabian, Ivan Košak, Srečko Vesel, Angelca Povh, Peter & Maria Bole, Sten Bec, B. Blažič, Ivan Mohar, HASA NSW, J. Zelko, Irena Renko, Branko Jerin, Jožefa Joželj, Roza Franco, John Franko, Maria & Emil Kalčič, Slavko Blatnik, Milica Dular, Maria Ternar, Alojz Gašperič, Ida Migliacci, Kati & Janko Nemič, Anton Novak, Egidij Markežič, Stanko Vrankar, Emilia Milinkovič, Marta Skrbiš, Danica Pavlič, Danijela Slave, Toni Šajn, Lojze in Lojzka Hušarek, Albert Vene, Francka Butinar, K&J Twrdy, Romana in Franc Zetko, Jože Koder, Jože Brožič, Peter Tomšič. **\$5:** Anton Laznik, Renato & Slavka Ivančič, M & M Godec, Milena Kolusi, Joe Belovič, J. Bacchetti, Bernard Brenčič, Franc Brenčič, Ana Klančič, Jože Cetin, Daniela Marin, Ladislava Hozjan.

ZA LAČNE:

\$1000: Janez Šveb. **\$100:** N/N. **\$50:** Družina Ovijač namesto božičnih voščilnic, Jože Rezek, Marta & Anton Kristan, Janez & Zinka Škraba. **\$40:** Alojzija Gosak, Nadia Vonič. **\$20:** Maria Prelec, Anton Kociper, **\$15:** Družina Laznik, **\$10:** Slavka Podbevšek.

ZA MISIJONE: \$200: A & T Konda – namesto božičnih voščilnic prijateljem, Majda Skubla. **\$100:** Alojzija Gosak za prizadete v potresu v Indoneziji. **\$50:** Anton Kociper, Maria Rogina. **\$20:** Jelka Burger, Ema Janič, Daniela Pavlič, Vida Kravos (namesto cvetja na grob mame Barba).

ZA ŽRTVE POTRESA NA HAITIJU: \$70: Marija Boelčkey. **ZA DUHOVNIKE: \$50:** Ladislav Boelčkey.

ZA SEMENIŠČE NA SALOMONOVIIH OTOKIH:

\$200: N.N. \$140: Jože & Terezija Krušec.

ZA KAPELICO TA PINU Bacchus Marsh: \$100: N. N. **\$50:** Anna Oleksiak.

**BOG VAM POVRNI,
DRAGI LJUDJE DOBREGA SRCA!**

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SPET, dragi rojaki in ljudje dobre volje, nam je bilo podarjenih veliko lepih možnosti, da smo kot posamezniki, zakonci in družine in tudi kot slovensko verno občestvo poživili čudovite vezi, ki nas priklepajo na Boga, družino, narod, Cerkev in vse tri domovine: Slovenijo, Avstralijo in Večno domovino v naročju Očeta in Sina in Svetega Duha. Božji blagoslov naj bo z nami vsemi. Želimo si predvsem zdravja, saj, kot mnogi pravite, vsega drugega nam nič ne manjka! Bog naj primakne še polnost svojega Božjega blagoslova.

Hvala Vam, dragi dobri ljudje, ki s svojimi darovi podpirate poslanstvo slovenskega misijona svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu. Hvala za vse Vaše dragocene izraze hvaležnosti, za Vaša voščila in darove. Hvala vsem predsednicam in predsednikom naših slovenskih društev v Viktoriji in iz mesta dvojčka Albury-Wodonga za pozdrave, voščila in dobre želje ter za dobro sodelovanje že deveto leto – vse od leta 2001, ko sem v začetku septembra prevzel vodstvo slovenskega misijona v Melbournu.

Za letošnji božič smo dobili nagrado z nebes, kakor pravijo naši kmetje – farmarji iz notranjosti Viktorije, NSW in Queenslanda. Bilo je obilo dežja in to o pravem času za posejana polja in travnike, kjer se pasejo ogromne črede govedu in ovac. Pri nas v

Kew smo tudi letos vse lepo pripravili za polnočnico na dvorišču pred lurško votlino. Okoli jasic, pravijo ljudje, ni bilo še nikoli toliko luči, kot jih je letos namestil Simon Grilj, ki je postavil jaslice v lurški votlini. Pa tudi lepe jaslice ter spet obilo lučk je bilo v cerkvi, kjer smo zaradi dežja obhajali polnočnico ter obe maši na božični dan. Pred polnočnico je bil božični program, ki ga je pripravila Draga Gelt OAM, oblikovali pa pevski zbor, Chris McKean, Melissa Fistrič in Amelia Miklavec. Seveda je bil zaradi dežja in hudega vetra obisk manjši, vendar je bilo pri vseh treh mašah – ob polnoči, ob 8. uri ter ob 10. uri na božič vsega skupaj blizu 600 ljudi. Za naslednjo sejo pastoralnega sveta že imamo med drugim tudi predlog, da bi že letos polnočnico predstavili na zgodnejšo uro svetega večera. Tudi v Vatikanu je za božič 2009 sveti oče Benedikt XVI. prvič obhajal polnočnico že ob 10. uri zvečer. Dejali so, da morajo svetega očeta »šparati«, da ne bo preveč utrujen naslednji dan, ko ima zopet slovesno sveto mašo ter blagoslov »Urbi et orbi« - mestu in svetu. Tudi veliko članov naše skupnosti je že precej v letih, pa tudi za mlajše družine - je dejal oče našega ministranta, bi bilo to veliko bolj ugodno. Se bomo pogovorili že na seji pastoralnega sveta 15. februarja 2010 in potem takoj tudi sporočili.

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2009: **KRSTOV** smo imeli v Kew 15: 10 deklic in 5 fantov; v Geelongu sta bila 2 krsta (1 deklica in 1 fant), v St. Albansu 1 fant – skupaj je bilo v letu 2009 vseh krstov 18 . V letu 2008 je bilo 21 krstov, v letu 2007 pa 17 krstov.

POROČNA KNJIGA je zabeležila v letu 2009 osem porok – od tega sta bili le dve v Kew, ostale pa drugod. V letu 2008 je bilo pet porok, v letu 2007 je bilo 8 porok.

SMRTI: V Viktoriji smo se v letu 2009 poslovili od 41 rojakov: 28 moških in 13 žensk; v letu 2008 od 37 rojakov: 20 moških in 17 žensk; v letu 2007 je bilo 36 pogrebov: 20 moških in 16 žensk.

SVETA OBHAJILA: V naši cerkvi v Kew smo v letu 2009 podelili 13.500 obhajil.

SLOMŠKOVA ŠOLA v Kew bo letos praznovala 50-letnico poučevanja slovenskega jezika in kulture med našimi najmlajšimi člani. Vpis v šolo bo prvo nedeljo v februarju, začetek pouka pa tretjo nedeljo, 21. februarja 2010, po deseti maši. Tisto nedeljo bo pričel s poukom tudi **TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE**.

Prvo nedeljo v februarju smo imeli po deseti maši v dvorani kulturni program ob Prešernovem dnevu – slovenskem kulturnem prazniku. Zahvala vsem sodelujočim.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 15. februarja 2010, ob 7.30 zvečer v dvorani Baragovega doma.

POSTNI ČAS je že kar pred durmi. Pepelnična sredo je 17. februarja: Sveti maši s spokornim obredom pepeljenja bosta ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. Ta dan je strogi post.

MOLITEV KRIŽEVEGA POTA bo ob petkih in nedeljah pred mašo.

Postna akcija avstralskega Karitasa PROJECT COMPASSION kakor tudi pomoč žrtvam rušilnega potresa na Haitiju nas vabita k dobroti, da odpremo srce za stisko bližnjega.

Vse fotografije na tej strani so nastale drugo nedeljo v januarju, 10.01.2010, po kosilu v Slovenskem društvu Ivana Cankarja v Geelongu.

KONZULARNE URE, ki so bile načrtovane za zadnji petek v januarju, so predstavljene za nedoločen čas, so nas obvestili z Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri. Naslov: Embassy of Republic of Slovenia, 6/60 Marcus Clarke Street, PO Box 284, Canberra ACT 2601. Telefon: 02 6243 4830.

Sedanji odpravnik poslov Veleposlaništva g. GREGOR KOZOVINC namreč 12. februarja 2010 zapušča Avstralijo. V začetku novembra 2009 se je poslovila že tudi druga sekretarka gospa BOŽENA FORŠTNARIČ. Na Veleposlaništvo RS v Canberri prihaja za krajši čas **gospa MOJCA NEMEC - Van GORP**. Več bomo lahko sporočili v prihodnji številki Misli. Prihajajo pa v Avstralijo čudne novice o ukinitvi slovenskega veleposlaništva v Canberri. Ko bo kaj več znano, bomo morali reči kaj tudi Slovenci v Avstraliji.

Gospa Boženi Forštnarič in gospodu Gregorju Kozovincu se zahvaljujemo za vse delo in naklonjenost do slovenske skupnosti in se ob slovesu g. Gregorja pridružujemo željam, ki jih tudi sam ima, da bi lahko ob povratku v Slovenijo čim več svojega časa preživel z družino. Hvala in srečno!

TASMANIJA: SVETA MAŠA BO V HOBARTU za rojake tega mesta v soboto, 27. februarja 2010, ob 3.30 popoldne v hrvaški cerkvi na 17 George Street, Granton TAS 7030 - severnem naselju mesta Hobart. Tokrat bo še prav posebej zanimivo srečanje, saj se bodo rojakom na Tasmaniji pridružili tudi rojaki iz Melbourn, ki bodo dva tedna ob vodstvu Stanka in Mary Prosenak potovali po tem otoku – od 23. februarja do 5. marca 2010.

KATHY NATION, hčerki Jožeta Matkoviča iz Geelonga, so v nedeljo, 10. januarja 2010, slovesno nazdravili za njen rojstni dan.

SVETA MAŠA v dvorani slovenskega društva JADRAN v Diggers Rest bo po prazniku sv. Jožefa, na 5. postno nedeljo, 21. marca 2010, ob 12.30 popoldne. Po maši pa pripravijo njihove kuharice vedno izvrstno kosilo. Hvala že vnaprej g. predsedniku Stojanu Brnetu, upravnemu odboru in vsem članom društva za vsakoletno večkratno gostoljubje.

CVETNA NEDELJA je letos 28. marca, **VELIKA NOČ** pa 4. aprila 2010.

DVD 35. Slovenskega mladinskega koncerta lahko dobite v Kew ali v Merrylandsu. **Cena je \$25.**

P O R O K E :

V soboto, 9. januarja 2010, sta se v naši cerkvi v Kew poročila med sveto mašo naš organist in radijski delavec na radiu SBS VALENTIN (LENTI) LENKO, roj. 21.02.1972, in RACHEL CHRISTINE DELOSA, roj. 24.12.1974.

BRETT NEIL HARDMAN, roj. 21.07.1981, in AMANDA MARIE HABJAN, roj. 11.08.1983, sta se poročila v cerkvi St. Dominic's v Camberwellu 16.01.2010.

DOMINIC JAMES GLEESON, roj. 18.12.1968, in naša organistinja KATARINA JULIA PERŠIČ, roj. 18.04.1972, sta se poročila v naši cerkvi v Kew 23.01.2010.

Čestitamo vsem mladoporočencem!

Tretjo nedeljo v decembru 2009 je bil na obisku v Kew predstojnik zgodovinskega oddelka na filozofski fakulteti v Mariboru prof. dr. Darko Friš z družino. Na fotografiji s fotoaparatom dokumentira slovensko srečanje v dvorani misijona.

KRSTI:

JETT ALEXANDER JANKO STEWART, rojen 13.06.2009, Christchurch NZ. Mati Suzana Marija Janko, oče Murray Andrew Stewart. Botra sta Pamela Carolina Fijan in Igor Fijan. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.12.2009.

ALEXANDER SIMON FIJAN, rojen 10.10.2009, Randwick NSW. Mati Pamela Carolina roj. Janko, oče Igor Fijan. Botra sta Andrei Fijan in Suzana Janko. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.12.2009.

JEMIMA ANNE MARKIČ-HEARN, rojena 08.09.2009 v Mitcham VIC. Njena mati Tania Anne Markič je bila prva krščena v naši cerkvi 20.10.1968. Oče David Whitfield Hearn. Botra sta Lydia Mary Markič in Andrew David McLeod Thomson. Sv. Ciril in Metod, Kew, 16.01.2010. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

KRST, KI ZAZNAMUJE ZGODOVINO NAŠEGA IZSELJENSTVA

Spremljati blagoslov imena novorojenega deteta vzbuja iskrico novega življenja... Štirimesečna Jemima Anne je prisrčno nasmejana sprejela ta dar ob prisotnosti družinskih članov in v naročju svoje mame Tanje. Ta dogodek pred oltarjem slovenske cerkvice v Kew je ponovil zgodovinski trenutek, ko je 20. oktobra 1968, pred istim oltarjem občila krstna voda njeno - Jemimino mamo Tanjo Markič. Še pomembnejše je dejstvo, da je ravno tisto nedeljo v oktobru, leta 1968, odprl in blagoslovil našo cerkev svetega Cirila in Metoda takratni koprski škof Janez Jenko in, da je pri gradnji te naše svete hiše ves čas sodeloval Jemimin stari ata - nono Lojze Markič. Topel občutek prelije človeka ob tem in podobnih trenutkih.

Helena Leber, Melbourne

MAMA MARIJA FRANK

Naša mama **MARIJA FRANK** rojena **MAHNE**, je bila rojena v vasi Huje pri Ilirski Bistrici, župnija Pregarje, ob začetku 1. svetovne vojne leta 1914, ko so naši kraji spadali pod Avstrijo. Mamin oče Frane je bil poklican v avstrijsko vojsko dva meseca pred njenim rojstvom, bil zajet v Srbiji in se ni nikdar več vrnil domov. Mama je rasla s svojo mamo Francko in očetovimi starši, ki so bili bolj bolehnii. Kot šolska deklica je

**Mama Marija s hčerkama
Zorko Durut in Marijo Beljan.**

MARIJA MURKO iz Newporta, delu mesta Melbourn, je v januarju 2010 praznovala svoj 90. rojstni dan v družbi svojih petih otrok, devetih vnukov in štirih pravnukov. Na fotografiji je obkrožena z vnuki.

doživela, kako so Italijani zavzeli naše kraje ter zatirali slovenski jezik v šolah in drugod.

Mama je rasla v težkem kmečkem življenju in kot devetnajstletno dekle se je poročila z Jožetom Frankom, ki je izhajal iz verne in premožne kmečke družine. Dobro so napredovali, zgradili so lepo poslopje za živino in vse je lepo umirjeno teklo naprej. V zakonu se jima je rodilo petero otrok, mali Mirko je umrl kot dojenček, star deset mesecev. Prišla je 2. svetovna vojna. Mož Jože je moral v italijansko vojsko. Mama je rodila petega otroka in Italijani so pustili, da se oče vrne domov in skrbi za družino. Ko pa je oče Jože prišel domov, je moral iti k partizanom in se boriti za Jugoslavijo. Zajeli so ga Nemci in nikoli se ni vrnil domov. Mama je izgubila moža, mi otroci pa dobrega očeta.

Mama je postala vdova s štirimi otroci in s svojo mamo. Dosti vasi je bilo požganih in ljudje pregnani. Z mamo sta težko delali v komunističnem režimu. Otroci so dorasli, zaposlitve ni bilo nikjer, tako smo eden za drugim bežali preko meje za boljšim življenjem.

Mama je ostala sama v kmečki hiši.

Preprosili smo jo, da pride za svojimi otroci v Avstralijo. Tu smo njeni hčerki Zorka Durut in Marija Beljan ter sin Branko Frank z družinami. Prišla je k nam in nam tu bogati naša življenja že preko 46 let. Postala je avstralska državljanica, ali njene misli so se vedno vračale v njeno drago vas

Huje. Slovenijo je obiskala vsaj devetkrat, pa tudi druge kraje sveta, štirikrat je bila pri najstarejšemu sinu Jožetu – ta je živel v Venezueli preko 35 let, sedaj pa je varuh naše domačije v Hujah. Mama je bila državljanica petih držav: Avstrije, Italije, Jugoslavije, Avstralije in končno Slovenije – na to državljanstvo je čakala 78 let in ga je bila tudi najbolj vesela.

Naša mama Marija Frank ima tri svoje otroke blizu sebe v Avstraliji, sin Jože pa je na domačiji; ima 7 vnukov v Avstraliji ter 2 vnuka v Sloveniji in 8 pravnukov: 6 v Avstraliji in 2 v Sloveniji.

Zorka Durut, Melbourne VIC

Hvala Zorki Durut, naši cerkveni pevki v Kew, za ta kratek, a lep zapis o svoji mami.

Veselo praznovanje rojstnega dne DARKA POSTRUŽINA na njegovem domu v Greensborough VIC v krogu žene Ljubice, hčerke Nathalie in prijateljev. Ta večer je bila tudi slovesnost izročitve velikega priznanja za najboljšo kvaliteto za več vrst vin, ki jih je pridelal PETER BELEC.

POGREBI:

MATILDA PETEK roj. MUNDA je umrla 16.11.2009 v Austin Repatriation Hospital. Rojena je bila 31.01.1932 v vasi Sabotinci. V Avstralijo je prispela nekje v letih 1956-1957. V Kew se je poročila s Francem Petkom. Kremirana je bila 23.11.2009 v Fawknerju. Zapušča moža Franca v Prestonu, hčerke Francesco, Martho, Ivano in sina Johna – vsi živijo v Melbournu. Hčerka Maria je že pokojna. V Sloveniji pa še živi njena sestra Ivanka.

MARIJA BARBA

roj. GRILJ je umrla

06.12.2009 v bolnišnici v Box Hillu, kot smo že zapisali v novembrsko-decembrskih Mislih.

Rojena je bila

30.07.1912 v Mali Bukovici pri Ilirski Bistrici.

Poročila se je z Jožetom Barba iz vasi Pregarje pri Ilirski Bistrici leta 1936. V zakonu se jima je rodilo deset otrok. Mož ji je umrl 29.11.1966. V Avstralijo je prišla z najmlajšim sinom Milanom (Miletom) 7. februarja 1968 k svoji hčerki Palmi Ašenberger v Bentley ter nato v novo hišo v Templestowe, kjer je živela 35 let ter se nato preselila k hčerki Kristini Sango v Blackburn, ker hiša ni imela stopnic. Njeni živi otroci so danes: Palma, Kristina, Darko in Slavko – vsi v Melbournu, sin Milan na Gold Coastu, na domu v Pregarjah pa sin Lado z družino. Mama Barba je bila v Sloveniji skoraj vsako drugo leto, dokler je lahko potovala, menda petnajstkrat. Njen polbrat Franc Grilj živi z družino v San Franciscu, polsestra Pina Fachibeni živi v Trstu. Na tem mestu moramo poudariti veliko ljubezen pokojne mame Barba, kot smo jo imenovali. Z veliko ljubeznijo je spremljala vse svoje otroke (deset) in vnuke (19) ter pravnuke (22) in že pet pra-pravnukov. Prav tako živo se je zanimala za slovensko skupnost v Melbournu. Največje veselje ji je bilo vedno

nedeljska sveta maša v naši cerkvi v Kew. Velike prijateljice so bile: mama Marija Barba, mama Marija Frank in pokojna mama Marcela Bole.

MILAN LOTRIČ je umrl 11.12.2009 v Wantirna Palliative Care. Rojen je bil 23.05.1933 v Ljubljani. V Avstralijo je prispel na ladji Aurelia 7. novembra 1957. Na isti ladji je bila tudi njegova bodoča žena Marija, a se nista poznala. Leta 1960 se je poročil z Marijo roj. Kokot iz Haloz – Turški vrh v cerkvi St. Brigide's v Fitzroyu. Milan je bil po poklicu krojač in je delal v vojaški tekstilni tovarni (Commonwealth Government Clothing Factory). Bil je izreden mojster in je potem tam tudi učil šivanja mlajše (Training Officer). Dan pred smrtjo sem mu podelil sveto maziljenje. Sožalje ženi Mariji, hčerki Andreji Sargeant s sinom Nicholasom in hčerko Lucy, sinu Robertu z ženo Giselle in otrokoma Anthonyjem in Alexandro, sestri Zori Trebar v Ljubljani. Pogrebno bogoslužje smo imeli v kapeli Boyd pokopališča Springvale 17.12.2009. Na delu tega pokopališča (Sloan Garden) je njegov grob.

MIROSLAV (MIRO) KASTELIC je umrl 19.12.2009 v bolnišnici Heidelberg Repatriation. Rojen je bil 10.04.1936 v vasi Kal pri Pivki. V Avstralijo je prispel leta 1957. Delal je kot zidar. Telo pokojnega so prepeljali v našo cerkev v Kew v sredo, 23. decembra 2009, ob 9.30 za pokropitev; ob 10. uri smo molili rožni venec ter ob 10.30 darovali pogrebno sveto mašo. Pokopan je na pokopališču Keilor v grob pokojne žene Ivanke roj. Urbančič, ki je umrla 2. februarja 1990. Sožalje hčerkama Mirki Kodila z družino in Margaret Kastelic, bratu Milku in sestri Mimi – oba živita v domači vasi Kal, sestri Dori z družino na Češkem.

ZDENKA NOVAK

roj. KLEPEC je umrla na sveti večer, 24. decembra 2009, v našem domu matere Romane v Kew. Sveto noč je zapela že v nebeškem Betlehemu. Rojena je bila 10.05.1938 v vasi Bezgovica pri Osilnici. Sožalje možu Francu, sinu Johnu z ženo Joe in otrokoma Natasho in Nicolasom; Zdenkinima hčerkama Andreji in Sonji z Benijem in sinom Liamom; sestri Ani v Rijeki ter

sestri Julki v Kočevju ter bratu Slavku na domu, svakinji Mariji Volčič v Melbourne z družino. O Zdenki boste lahko takoj ob koncu tega mojega zapisa prebrali lep spomin, ki ga je napisala njena rojakinja iz Kočevskega konca, Anica Smrdel. Zdenko sem obiskal nekaj dni pred smrtjo, skupaj smo še molili; njeni najbližji so bili ob njej. Zahvalil sem se ji za čudovit zgled veselega služenja in ji zaželel srečno pot na tej zadnji poti. Stisnila mi je roko in se zahvalila. Na dan pogreba sem povabil člane njene družine, da prižgejo svečke pred Marijo Pomagaj za pokojno mamo; ona jih je prižigala zanje vsako jutro, ko je še lahko prihajala k sveti maši. Svoje otroke je naučila moliti – po slovensko in po angleško.

SPOMIN NA ZDENKO NOVAK

Spoznali sva se preko revije Misli. Pokojna Zdenka je leta 1971 brala moje poročne podatke v Mislih. Od takrat naprej sva se srečevali v slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda. Zelo veliko mi je pomenilo tiste čase, posebno prvo leto, saj ni bilo slišati, da bi bil kdo iz Kočevja.

Draga Zdenka, bolezen Te je spremljala skozi Tvoja leta. Z možem sta vzgojila tri dobre in verne otroke. Ko pa so ti moči opešale, si se preselila v Dom matere Romane ob slovenski cerkvi. Tam si rada pomagala. Videvala sem Te, kako lepo si vsaki dan, z belimi rokavicami pripravljala pribor, kozarce in prtičke po mizah v jedilnici doma. Nastopala si tudi na slovenskih mladinskih koncertih z domačo pesmijo. Bila si ustanoviteljica molitvene skupine v domu in si zbirala molivce ob večerih okoli mize, kjer ste molili litanije in rožni venec. Kakor tiho si živela, tako tiho si odšla od nas. Tvoja skupina se še naprej zbira ob večerih pri mizi in moli, sedaj tudi za Tebe. Rada si imela Dom matere Romane.

Ni še tako dolgo, ko sva pripravili intervju za Misli. Vprašala sem Te, kaj bi svetovala ljudem, ki se bojijo doma. Takole si mi odgovorila: »Dokler je človek zdrav, je lepo doma. Ko pa moči pešajo, pa se človek zateče v dom. Hvala Bogu, imamo slovenski dom v Avstraliji.«

Na lep božični večer, po 10. uri, si za vedno zaspala in se preselila v naš skupni dom. Počivaj v Božjem miru.

Naj izkoristim to priliko, da čestitam vsem frančiškanom v Avstraliji, posebno urednikom, ki tako lepo skrbijo, da Misli izhajajo že toliko let. Letos so vstopile že v 59. leto.

Anica Smrdel, Bulleen - Melbourne VIC

Hvala, Anica za ta zapis, pa tudi za stalno veliko skrb, ki jo imata z Renatom, da je toliko cvetja, zelenja in rož okrog Baragovega doma.

FRANJO MAJERIČ iz Doncastra je umrl 23. decembra 2009 v bolnišnici v Box Hillu. Rojen je bil 21.11.1926 v vasi Štrukovec v Medjimurju, kot najstarejši od šestih otrok. Leta 1949 je poročil Angelo Levačič iz Murskega Središča. V Avstralijo so prišli leta 1961, najprej v Adelaido, kjer sta že bila njegova dva brata Ivo in Gusti. Franjo je bil velik dobrotnik našega slovenskega misijona v Kew, kakor tudi hrvaške misije v Clifton Hillu. In seveda velik dobrotnik slovenskih sester. Bil je tudi ustanovni član medjimurskega kluba »Mura«. Skoraj vsak prvi petek je prejemal na domu redno sv. obhajilo. Njegova žena Angela je umrla 11.08.2008. Rožni venec smo molili zanj v soboto, 2. januarja 2010, v naši cerkvi v Kew, ob 10. uri dopoldne, ob 10.30 darovali pogrebno mašo ter imeli nato pokop na pokopališču Springvale. Sožalje hčerki Gordani in družini ter sinovoma Antonu in Franju, sestrama Angeli v Medjimurju in Mariji v Melbournu ter bratu Ivu v Adelaidi.

SOFIJA JURYSZCZUK roj. **DEBEVEC** je bila rojena 09.04.1923 v Lipsen. V Avstralijo je prišla leta 1952. Spoznala je bodočega moža Ivana-Johna in sta se poročila maja 1956. Bila je delavna, natančna in gostoljubna. Mož je umrl leta 1992. Leta 2006 je prodala hišo in se preselila v dom onemoglih v Riverlee Avondale Heights, kjer je tudi dokončala zemeljsko življenje v petek, 08.01.2010. Pogrebna maša je bila v cerkvi svetega Oliverja Pluncketta v Pascoe Vale.

Hvala Kristini Vičič in Andrew-ju Fistriču za sporočilo.

BORIS COTIČ je umrl v soboto zjutraj, 09.01.2010, v našem domu matere Romane v Kew, kjer je preživel kar nekaj svojih zadnjih let. Dokler je mogel, je veselo in skrbno obdeloval vrt okrog doma. Rojen je bil 26.04.1920 v vasi Sveto pri Komnu na Krasu. V Trstu se je izučil za tesarja. Pogrebno mašo smo darovali 12. januarja 2010 v naši cerkvi v Kew;

pokopan je v grobu s pokojno ženo Marijo na pokopališču Warringal v Heidelbergu.

FRANC ŽELE je umrl 19.01.2010 v Repatriation Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 27.04.1926 v vasi Parje pri Pivki, v družini petih bratov in ene sestre. Poročil se je leta 1950 v Trnju s Slavo roj. Žele s Klenka. V Avstralijo je prišel 28.06.1958. Delal je v tovarni gum, vozil tramvaj, končal pa kot bančni uslužbenec Commonwealth Bank. Bolan je bil sedem let. Z ljubeznijo mu je stregla žena Slava, še posebej zadnje štiri mesece. V dragoceno pomoč pa je bil ves čas nečak Stojan z ženo Kamico in njuna družina. Dober teden pred njegovo smrtjo smo bili zbrani okrog njegove postelje na domu v Bulleenu, se pogovarjali in molili. Zbrano, hvaležno in veselo je prejel zakramente. V soboto, 23.01.2010, smo ob 13. uri molili rožni venec ter nato darovali pogrebno mašo. Pokopan je na Keilor pokopališču. Sožalje ženi Slavi, nečaku Stojanu Želetu z ženo Kamico in družino, nečaku Johnu in nečakinji Vlasti Žele v Melbournu ter ostalim sorodnikom.

ADAM KLANČIČ je umrl kmalu po tretji uri popoldne 28.01.2010 v bolnišnici v Box Hillu. Zjutraj so ga pripeljali na urgenco, kjer je kaj kmalu izgubil zavest. Žena Ana je takoj poklicala v Baragov dom in sredi dneva je bila ob Adamu zbrana vsa njegova razširjena družina. Pomolili smo zanj in ga mazilili s svetim oljem odrešenja. Nekaj ur pozneje je srečal svojega Odrešenika. Adam je rad prihajal v našo slovensko cerkev, še tudi, ko je bil na vozičku. Adam je bil rojen 21.08.1929 v Mirnu pri Gorici. Poročil je svojo vaščanko Ano. Za njim žalujejo žena Ana, hčerke Tatjana, Loredana in Marina z družinami ter sin Fabian in sestra Ana Marega v Mirnu pri Novi Gorici. Rožni venec smo molili zanj v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v East Burwoodu; v petek, 5. februarja 2010 pa darovali pogrebno mašo v naši cerkvi v Kew. Pokopan je na pokopališču Springvale.

TONE SUŠA je umrl na svojem domu v vasi Wandiligong blizu Brighta pod viktorijskimi gorami 25.01.2010. Ob njem sta bila žena Vera in sin Andrew, ki je prispel službeno iz Amerike, kjer sedaj dela. Rojen je bil 28.02.1927 v vasi Gaberče pri Senožečah. Tone je bil član slovenskega kluba Planica iz Springvale, zato je

predsednica gospa Meta Lenarčič popeljala na pogreb kar lepo skupino članov kluba. Tam so bili tudi člani Jadrana. Pogrebno bogoslužje je 30.01.2010 ob 11. uri vodil v cerkvi Our Lady of the Snows Catholic Church v Brightu domači župnik Fr. Peter Taylor. Sožalje ženi Veri, sinu Andrew-ju z ženo Katrino in otrokoma Lauro in Mitchell, ki so prišli iz Amerike na pogreb.

Pogreba v Brightu se je udeležila tudi Helena Leber, ki nam je napisala sledeče:

STONE SUŠA je bil rojen v Gaberčah pod hribovito Vremšico leta 1927. Ta majhna vasica je zgodovinsko poznana iz turških časov, ko so ravno iz tega gabrškega koticčka turški janičarji od poročenega obreda ugrabili mlado nevesto in jo odvedli v sultanov harem. Bajje je iz osedlane konjenice skrito izpustila na domačem dvorišču mlada nevesta svoj poročni prstan – nakar ga je zvesti hišni čuvaj zagrebel v zemljo... Vsaj tako pripoveduje povest o Srebrni. Čez desetletje se je ugrabljena nevesta vrnila na domači prag in izvedela, da je v hiši nova gospodinja in mali otročaj. Padla je na kolena in dvignila roke v molitvi, nakar je pred njo stopil začudeno vprašajoče gospodar z ostarelim hišnim

čuvajem, ki je takoj zagrebel v zemljo in podal prstan osupljenemu možaku... Žalostna žena je stopila v hitri korak proti vaški cerkvi, kjer je iz povešanih ramen dvignila čudovito srebrno ogrinjalo iz turškega dvora in ga položila pred oltar ter za vedno izginila... Ta plašč je še dan današnji na ogled obiskovalcu, če zanj vpraša.

Stopnišče te gabrške cerkve sega v predpražje dvorišča našega Toneta Suše, tam, kjer je on s pokojnim, čeprav mlajšim bratom Lojzetom in starši preživeljval svoja mlada leta. Naše sožalje in čustva izseljeniških duš pa preko oceanov pošiljamo njegovim v to zgodovinsko vasico Gaberče.

Hvala Heleni Leber za ta zapis.

ANTON BOŠTJANČIČ se je rodil 24.02.1927 v veliki Bukovici, v Sloveniji. Anton je prišel v Avstralijo leta 1954. Živel je v Melbournu. Ni bil poročen in ni imel otrok. Odločil se je, da gre v Slovenijo. Sestra Marta je prišla iz Slovenije in ga je spremljala domov. Odpotovala sta 18.07.2009. Dan po prihodu v Slovenijo, 19.07.2009, je umrl na domu sestre Marte v Kosezah pri Ilirski Bistrici. Naj počiva v miru!

Hvala Kristini Vičič za sporočilo.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj v svoji slavi!

pater Ciril

Veliko si prizadevaš, a le eno je potrebno

Pogrebci smo ponavadi istih misli. Žal nam je, da nismo imeli več časa za pokojnika; škoda je, da mu nismo povedali, koliko nam pomeni; da mu nismo prinesli veselih trenutkov v osamljene večere; da nismo šli še enkrat po poteh spominov, kot smo si vedno obljubljali; da nismo olepšali življenja s toplino in iskrenostjo. Žalujemo ostali po pogrebu božamo obleke, slike in druge spominčke na pokojnika, predno tudi vse to na en ali drug način pokopljemo.

V starosti se radi oziramo nazaj in dajemo oceno svojemu življenju. Radi bi popravili, kar je bilo narobe. Radi bi ostali v lepem spominu in seveda bi se tudi Bogu radi prikupili; sprašujemo se, če je Bog bolj vesel, če govorimo z njim ali če se veselimo s prijatelji?

Neka žena je v cerkvi šla pozdravit vse v skupini, ki so se zbrali za molitev rožnega venca. Nek pobožen mož jo je osorno zavrnil, češ: Ne moti me pri molitvi. Jaz sem prišel sem pozdravit Jezusa in ne na klepet.

Kaj ni Jezus rekel, da kar narediš za enega najmanjših, storiš zanj.

Zanimivo je, da je Jezus poznal vse moderne metode poučevanja. Vedel je, da vsi ljudje ne bodo razumeli njegovih besed, če jim svojega nauka ne bo približal s prisposodobami iz njihovega vsakdanjega življenja. Tistim, ki se vedno niso razumeli njegovih besed, je s čudeži dokazal, da je za Boga vse mogoče. Nekateri učenci so razumeli bolj njegove besede in drugi bolj njegova dejanja, vendar Jezus sam je bil s svojim zgledom najboljši učitelj. Tudi mi se zavedamo, da besede mikajo a zgledi vlečejo. To, kar si, govori tako glasno, da ne slišim tvojih besed, pravi učenec učitelju.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

POPRAVKI IZ ZADNJIH MISLI, NOV. - DEC. 2009:

Stran 2: MARIJA in FRANČ URŠIČ imata 9 vnukov in 15 pravnukov. Stran 16: Rodney Crooks je Avstalec, poročen s Slovenko Slavo Jelenič. MATICA POKOJNIH, stran 44: LOJZKA KOŠOROK roj. TOMAŽIN.

Stran 50: Tilka Horvat iz Melbournu pestuje vnuka.

Konec sveta

Izobrazba nam je omogočila, da smo izpopolnili tehniko in s tem delno premagali strah pred lakoto in revščino. Zdaj pa ljudje strašijo, da bo tehnika povzročila katastrofalni konec sveta. Po e-mailih ti novi preroki trdijo, da so našli pomen Razodetja, ki nakazuje konec sveta v letu 2012.

Kaj ni Jezus rekel, da samo Bog Oče ve za uro in dan.

Seveda so od Adama in Eve naprej ljudje hoteli biti Bog in vedeti vse, kar On ve. Vedeli so tudi, da je prepovedano trgati z drevesa spoznanja. Seveda to ni nikdar zaustavilo ljudi, ki so v vseh časih hoteli pretentati Boga za spoznanje dobrega in slabega in za znanje o življenju in smrti. Znanstveniki in filozofi vseh časov so se ukvarjali z vprašanjem o tem, kje in kdaj je začetek in kdaj in kje je konec - alfa in omega. Horizont našega neznanja se veča, ko gledamo vse bolj daleč v vsemirje in ko kopljemo ostanke zgodovine planeta. Sprašujemo se, kaj je za najbolj oddaljeno zvezdo in kaj je bilo pred znano zgodovino. Vsa ta vprašanja so ostala brez

odgovora. Seveda zdaj uporabljamo znanstvene postopke pri odkrivanju časa in prostora, toda tudi te metode niso prinesle odgovorov.

Po vesoljnem potopu so se Babilonci odločili, da bodo stvari vzeli v svoje roke in sezidali stolp do neba in tako dokazali svoje sposobnosti in moč. Hoteli so imeti direktno vezo z Bogom, da bi tako odkrili vse skrivnosti.

Podobno so komunisti hoteli prevzeti Bogu oblast, toda hitro so uvideli, da ljudje lahko živijo brez njihove oblasti, ne morejo pa brez Boga. Ljudem je dano le, da se borimo za svoj obstoj, a ko višja sila poseže vmes, ostanemo brez moči.

Gledam trpljenje po potresu na Haitiju. Ko se soočamo s takimi naravnimi katastrofami, spoznamo, kako majhni in nebogljani smo, kljub vsej znanosti in tehniki in krivim prerokom; spoznamo da smo kot mravlje v mravljišču in kot Babilonci v svojem stolpu in kot Adam in Eva v raj.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

KRONIKA SLOVENSКИH UMETNIKOV V AVSTRALIJI

Za praznovanje uspehov slovenskih umetnikov in slovenski skupnosti v Avstraliji pripravljata gospa Draga Gelt OAM in Lily Eggleston publikacijo, ki bo vsebovala vse umetnike slovenskega porekla, slikarje in kiparje, ki živijo (ali so živeli) in ustvarjajo v Avstraliji. Publikacija bo vsebovala umetnikovo ustvarjenje, njegov/njen pogled na umetnost, zakaj ustvarjajo, kaj ali kdo jih navdihuje za umetnost in kako verjamejo, da njihova umetnost doprinaša k skupnosti, kateri pripadajo; kot tudi, kako umetnost vpliva na njihovo osebnost in življenje. Publikacija bo kot elektronska knjiga in na DVD-ju. Kroniko bi radi dokončali in uredili za bralce v letu 2010.

Podobno nastaja tudi **KRONIKA SLOVENSКИH ŠOL IN UČITELJEV SLOVENSKEGA JEZIKA V AVSTRALIJI, ki jo že z vsó vnemo pripravlja učiteljica in kulturna delavka gospa Draga Gelt OAM.**

Vabimo k sodelovanju vse umetniške ustvarjalce in učitelje.

Pišite na naslov: SLOVENIAN MISSION – ARCHIVES, PO Box 197, KEW VIC 3101,

ali preko elektronske pošte na naslov: draga.gelt@sci.monash.edu.au ali: draga@ozemail.com.au

lilego@iprimus.com.au

HVALA za vsak prispevek, ki bo osvetlil in obogatil področje slovenskega umetniškega ustvarjanja ter v resnici neocenljivo vrednost poslanstva slovenskih šol v Avstraliji.

ANTOLOGIJA SLOVENSKE GLASBE V AVSTRALIJI AN ANTHOLOGY OF SLOVENIAN MUSIC IN AUSTRALIA

Knjiga bo kot elektronska knjiga in kot DVD.

Prosim vas še enkrat, pomagajte mi pri zbiranju snovi o skupinah in posameznikih:

- imena nastopajočih; datum in kraj rojstva (če želite); ime skupine, letnice nastopov; način in kraji nastopov; zanimive informacije, ki bodo potrdile vaš obstoj v Avstraliji, morda zanimiv dogodek iz časa vaših nastopov in podobno. Potrebujem tudi fotografije (fotografije bodo skenirane in vrnjene) ali pa datoteke – jpeg file vaše skupine ali posameznika in kopije kasete, filma, plošče, CD ali mp3.wav (zaželjen format) ali m4p fili.

Vsi originali bodo vrnjeni lastniku – ne pozabite napisati svoj naslov in telefonsko številko.

Katarina Vrisk, 6 Nelson Ave Oakleigh VIC 3166; PH: 03 9504-2204; musikteachr@hotmail.com

Resnična ljubezen

Končno sem našla resnično pravo ljubezen, mi je včeraj zaupala prijateljica Lisa.

No, jaz sem še do danes mislila, da je Lisa popolnoma srečna v svojem zakonu in družini.

Družinska svetovalka mi je rekla, da moji otroci ne bodo pravilno odraščali v zakonu, kjer ni prave ljubezni. Če jaz nisem srečna in izpopolnjena, tudi otroci ne morejo biti, razloži Lisa.

Seveda je Lisa v zanosnem, zaljubljenem razcvetu, rada sprejela ta strokovni nasvet. Svetovalka je potrdila pomembnost Lisine ljubezni. Lisa v rožnatih očalih zaljubljenosti čuti, da edino izpolnitev njene ljubezni lahko prinese srečo njej in njeni družini. Prepričana je, da njen ljubljenec, mlad in lep, živi v pričakovanju nanjo in jo bo vedno neskončno ljubil.

Nazadnje me je Lisa vprašala, kaj jaz mislim. Naj ji počim barvasti balon, s katerim se dviga nad realnostjo? Ali naj ji želim srečno novo življenje?

Večina družin je dandanašnji tako ali drugače prizadeta zaradi ločitve. Včasih so rekli, da nekateri starši samo zaradi otrok ostanejo skupaj, a zdaj so čisto drugačni časi in če starši niso srečni skupaj, gredo pač narazen.

Nimam pravzaprav statističnih podatkov, kako so ti starši srečni potem, ko se razidejo in najdejo druge partnerje. Vem pa, da pogosto pride do nepredvidenih zapletov.

V mojih dolgoletnih

izkušnjah s šolarji vem, kako spremenjeni in prizadeti so otroci ločenih staršev.

Ponavadi, vsaj v začetku, zgubijo oba starša, ker sta oče in mati preobremenjena s postopkom ločitve in kasneje z ustanovitvijo novih odnosov. Redkokdaj se zgodi, da otroci ne hrepenijo po svoji naravni skupnosti pa če je še tako slabo funkcionirala. Tisto, kar človek nasilno izgubi, je vedno bolj dragoceno, kot kar mu je kasneje vsiljeno.

Mnogi otroci izgubijo voljo do učenja, postanejo nemirni,

jezni, včasih agresivni in žalostni; mnogi se zatečejo v družbo drugih jeznih otrok in krivdo mečejo na starše. Veliko teh otrok se v stiskah zateče v mamila, da prežene bolečine in razočaranje. Seveda so mamila za nekatere prva stopinja h kriminalu itd.

Za otroke se po ločitvi svet popolnoma spremeni. Starši sicer pogosto tekmujejo, kateri bo bolj radodaren, popustljiv in potrpežljiv, a otrok čuti napetost in borbo med njimi. Ni več družinske skupnosti, discipline, vzajemnosti, stabilnosti in varnosti. Za otroke so izbrisani družinski spomini; nihče več ne občuduje njihovih podvigov, slik, uspehov; nikomur več ne pomenijo dragocenost, postanejo le breme za katerega starši trošijo čas in denar. Ti otroci niso več del nobene skupnosti. Z leti se seveda tudi otroci prilagodijo novim razmeram.

Starši imajo vpliv na otroke zelo kratko, vendar kritično dobo. Če ta pozitivni vpliv izgubijo v pomembni razvojni dobi, je to težko popraviti. Ko se pokažejo posledice ločitve, se ponavadi ohladi tudi nova ljubezen in nihče ni več srečen. Ko se novi zaljubljenca srečajo z realnostjo, je ponavadi že prepozno.

Kaj naj svetujem Lisi? Kot ponavadi, sem se obrnila na moj najljubši avstralski izrek: You can't have

your cake and eat it - Kolača ne moreš in pojesti in imeti! Ne moreš imeti vsega. Tako sem večkrat sama razmišljala, ko mi je bilo hudo za domom, za domačim družabnim življenjem in prijateljstvi. V nekem trenutku sem izbrala pot, ki se mi je v tistem trenutku zdelo neizogibna. Seveda bi rada na to pot popeljala vse dobre stvari in ljudi iz prostora, kjer je bilo tudi dosti slabih izkušenj. Vendar odločiti se je bilo treba; pustiti vse in začeti novo pot ali ostati na mestu in popraviti, kar se da. Na kraju poti je lažje presojeti, katera pot bi bila boljša; vendar brez

izkušenj, ki jih imam, ne bi mogla delati te presoje. Lahko bi samo sanjala o tem drugem. Vsega ne morem imeti.

Zadnjič sem rekla sinu, naj čim več časa posveti otrokom, njihovi izobrazbi in njihovim prijateljem. Sin pa mi je hitro očital: Mama, lahko je tebi deliti nasvete; a zakaj pa ti nisi hodila na moje šolske in športne prireditve?

Jaz nisem imela nikogar, ki bi mi povedal, kako zelo pomembno je to, sem mu odgovorila.

Z leti, hočeš-nočeš, človek dobi širši pregled nad danimi možnostmi.

V mladosti smo bili avstralski Slovenci povečini

prikrajšani za ta pregled, ker smo odraščali in živeli daleč proč od staršev in tistih, ki jim je naš uspeh bil pri srcu in bi po naravni poti skrbeli za nas z nasveti.

Velikokrat slišimo o verižnem procesu: Kakršni starši, takšen otrok!

Ta verižni proces mogoče prekinemo, ko priznamo svoje napake, preden se bodo otroci na njih učili. Seveda bi Lisi rada dala potrdilo, da se je prav odločila in da je njena nova ljubezen res prava. Vendar me je strah, da bi me ona in njeni otroci z leti krivili za njeno odločitev.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

IZ SLOVENSKEGA KLUBA JADRAN - MELBOURNE

Pozdravljeni v uredništvu!

Najprej naj Vam zaželim vesele in blagoslovljene praznike ter vse lepo in dobro v novem letu 2010. Srečno!

Spet imam nekaj malega o dogajanju pri slovenskem klubu "Jadran".

Točno na god sv. Miklavža, torej na 06.12.2009, smo pri slovenskem klubu "Jadran" imeli 'prosti letni piknik' za vse člane

kluba, otroke pa je tisti dan obiskal sv. Miklavž (fotografija desno spodaj). Z njim pa je prišel tudi Dedek Mraz. Na veliko veselje prisotnih otrok sta se pripeljala kar v odprtem avtomobilu (v kostimu Dedka Mraza je bil Oskar Humar, v kostimu sv. Miklavža pa Mario Smajila). Pod božičnim drevescem je bil cel kup daril in imela sta polne roke dela, da obdarita vse otroke. Za prijetno popoldne otrok je poskrbela tudi 'Cinder the Clown'. S svojo spretnostjo je umetniško pobarvala otroške obrazke. Otroci so kar žareli od veselja. Za razvedrilo odraslih pa je prvič nastopil ansambel 'Rocking Harmonic'. Čestitamo!

Člani upokojenske sekcije balinarjev so se zbrali pri kosilu dne 09.12.2009, pod vodstvom gospe Marice Valenčič.

Za 'Jadran' - Marija Iskra

Veselo v klubu Jadran na Silvestrovo.

ZA SMEH

DELAVNI ČAS

Kriminaliteta na območju policijske postaje je močno narastla. Komandir skliče sestanek s policisti in reče: "Kriminaliteto moramo močno zmanjšati, zato boste odslej delali 25 ur dnevno!" "Kako le, če ima dan le 24 ur?" je pametno vprašal Tone. "Boste pa hodili eno uro prej v službo," se ne da komandir.

OGLEDALO

Dva policajca sta se sprehajala po cesti... Prvi zagleda na tleh ogledalo, ga pobere, se pogleda vanj in reče: "Poglej, poglej, tega človeka pa že od nekeje poznam." Ogledalo vzame še drugi in odgovori: "Da, tudi meni se zdi znan!" Najbolje, da neseva to sliko komandirju." In res odneseta "sliko" komandirju. Komandir vzame ogledalo in vzkligne: "Seveda da poznam tega človeka, on pri frizerju vedno nasproti mene sedi!"

VINSKA

Natakar je gostu predlagal vino, ki je imelo okus po vodi. Gost ga je degustiral, nato pa je ponovno zaprosil za vinsko karto. "Je morda s tem vinom kaj narobe?" je vprašal natakara. "Ne, ne, samo iščem podatke, kje izvira!"

STRAŠNI JOŽE

V avtobus mestnega prometa je vstopil mladenič in rekel vozniku: "Jaz sem strašni Jože in ne bom plačal!" "In zakaj ne boš plačal?" "Ker imam mesečno vozovnico!" se je zarežal fant.

ŽEJA

Desetletni Poldek pride v gostilno in naroči viski. "Viski pa ni za otroke!" mu reče natakara. "Tebi lahko dam le mleko ali pa sadni sok!" Poldek je pričel jokati, natakara pa ga vpraša: "In zakaj zdaj tak jok?" "Doma so mi rekli, da bom dobil mačka, če bom pil viski."

NA AVTOCESTI

Voznik tovornjaka se vozi po avtocesti in posluša radio. Na sporedu so poročila in kot prvo novico sliši: "Nek norec se vozi po avtocesti v napačno smer." Voznik se glasno zadere: "Kaj eden, sto jih je!"

KRAJŠI DNEVI

Tatič Milan je bil zaradi manjše tatvine obsojen na tri mesece zapore. Ko je prišel v zapor in so mu dodelili zaporniško celico, je navdušeno povedal sojetniku: "Kakšno srečo imam! Na prestajanje kazni sem šel zdaj, pozimi, ko so dnevi krajši."

HRUPNO

"Sosed, kaj niste slišali, da sem sinoči s palico tolkel na zid med najinima stanovanjema?" Očita Tone sosedu. "Sem slišal, pa nič zato, saj je bilo tudi pri nas hrupno!"

ODKLOP

Včeraj zvečer sva z ženo sedela na kavču in se pogovarjala o življenju. Pogovor je nanesele tudi na pomen človeškega življenja. Jaz sem ji rekel: "Draga, če se meni kdaj zgodi, da bi bil odvisen zgolj od aparatov in tekočin, prosim, odklopi vse stvari, ki bi me držale pri življenju in končaj moje življenje."

Takoj ko sem to izrekel, je vstala, izklopila računalnik, TV, mi vzela daljinca in pivo.

Si morš misli't?

KOMPLEKS

Psihiater dolgo posluša žensko in ji na koncu reče: "Vse kaže gospa, da imate velik kompleks." "O, to pa ne, gospod doktor. Na žalost imam samo skromno hiško z vrtičkom."

GOSTILNA

Janez pride v dobro gostilno. Sede za lepo pogrnjeno mizo in mimo pride natakara. "Želite, gospod?" "Kaj dobim pri vas za dvajset dolarjev?" "Dva po deset."

HITREJE

Učiteljica je rekla Mihcu: "Spregaj besedo hodim!" "Hodim ... hodiš ... hodi ..." "Hitreje!" mu je rekla učiteljica. "Tečem, tečeš, teče."

NAPAKE

Milan, kako da imaš v kontrolni nalogi enake napake kot Jure, ki sedi poleg tebe? je vprašal učitelj. "Istega učitelja imava."

ČISTI POSLI

"Zakaj ste vlomili v čistilni servis?" "Ker se z umazanimi posli ne ukvarjam."

DATUM

"Katerega smo danes?" vpraša policist svojega kolega. "Ne vem." "Ali ne piše v časopisu?" "Ta je včerajšnji."

ZAHVALA

Prisrčna hvala vsem prijateljem in znancem, ki ste se udeležili v tako velikem številu pogrebne maše mojega moža, očeta in starega očeta **ANGELNA LEBANA**. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti k večnemu počitku in vsem, ki ste mi ob tem težkem času meni in moji družini priskočili na pomoč in mi stali ob strani in nam izrekli sožalne in tolažilne besede. Hvala za darovano cvetje in za darove za Stroke Foundation. Iskrena hvala patru Cirilu za pogrebno sveto mašo, za rožni venec, za prelepi govor in za tako lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tebi, Joe Kristan, ki si se tako lepo poslovil od strica Angelna pri pogrebni maši. Prisrčna hvala pevskemu zboru, ki so se s prelepim petjem poslovili od Angelna ob njegovem grobu. Angel zapustil si nas, a mi te zelo pogrešamo.

*Žalujocha žena Marija Leban,
hčerki Ema in Majda z družinama.*

ZAHVALA

Ob slovesu naše drage mame **MARIJE BARBA** bi se radi vsi njeni otroci z družinami zahvalili vsem, ki ste se prišli posloviti od naše mame, nam izrekli sožalje, darovali molitve in sveto mašo ter namesto cvetja na grob namenili za naš Dom matere Romane. Zahvala patru Cirilu za lepo pogrebno mašo, nagovor in pogreb, Mariji Anžič, Vidi Kravos, Marti Krenos in Danili Pavlič za pripravo sedmine v dvorani.

ZAHVALA ZA DAROVE, ki ste jih namenili namesto cvetja ob smrti FRANCA ŽELETA IN MARIJE BARBA za naš DOM MATERE ROMANE. HVALA!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

AD CAPRY PTY. LTD.
Shower Screens

Specialised in:
♦ Frameless ♦ Semi Frameless ♦ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

PO Box 3268
RHODES NSW 2138

Phone: 1300 501 487
Fax: 02 9631 8283
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

Slovenia
tel: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
Wi-Fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

Hospitality in the

of the city

krka hotels ltd
palmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134 133 455 www.royalguardian.com.au Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnica poslov: Mojca Nemeč - Van Gorp

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134

Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Letošnja zima na severni polobli je dokazala, da čisto vse pa res ne drži, kar so rekli na konferenci v Copenhagenu o globalnem segrevanju. Po Evropi in severni Ameriki jim je nametalo snega, kot že desetletja ne in temperature so padle precej pod ničlo, tudi v Sloveniji. Tako pa je bilo pod vrhom Triglava, na Kredarici, 2515 metrov nad morjem, v nedeljo, 10. januarja 2010. Božansko!

NASLOVNA STRAN SPODAJ: V januarju 2010 smo bili kar dvakrat tako zbrani na stopnišču naše cerkve v Kew v proslavljanju ljubezni: Tako je bilo po poročni maši v soboto, 9. januarja 2010, ko sta se poročila naš organist Lenti Lenko OAM in Rachel Delosa. In ko obrnete stran, boste na drugi strani videli podobno fotografijo, ko nam maha vesela družina po poročni maši tudi naše organistinje Katarine Peršič in Dominica Gleesona v soboto, 23. januarja 2010.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2: Ja, kako lepo: Spet poroka! V cerkvi St. Laurence's v North Adelaidi sta se 5. decembra 2009 poročila dr. Paul Paddle in dr. Tracy Li-Tsein Leong. Na levi fotografiji ju vidimo v krogu družine Paddle: sestra ženina dr. Alenka Paddle, nevesta in ženin, mama Jožica Paddle Ledinek in oče Brian, na levi sredinski fotografiji pa ob oltarju. Peter in Angela Vorich sta bila vesela, da sta bila lahko spet v Kew. Pred božičem ju je pripeljal njun sin, zdravnik.

MIKLAVŽ je obiskal stanovalce doma matere Romane. Tako se ga je razveselila Rozi Lončarič.

Spodnja fotografija: Po poroki Katarine Peršič in Dominica Gleesona, Kew, 23.01.2010.

Čestitamo vsem mladoporočencem!

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

V pričakovanju Miklavževih darov v Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu, 13. decembra 2009.

Karlo Berginc iz Geelonga s svojimi vnuki.

Tretji rod Anamarie in Štefana Cek iz Melbournea.

Silvestrovo na Jadranu – Melbourne: Voščila predsednika Stojana Brneta (drugi z leve) za uspešno, srečno in zdravo novo leto 2010.

Še dva utripa iz Geelonga, 13.12.2009.

Tako pa so na Miklavža čakali v Merrylandsu, 6.12.2009.

Ob začetku praznovanja 40-letnice Merrylandsa, 08.12.2009: Spredaj z leve na desno: p. Valerijan, Saša in Dušan Lajovic; zadaj stojijo p. Darko, Marija Anžič, p. Ciril.

MORWELL: Praznik Sv. Družine, 27.12.2009: Božični maši so se pridružili tudi rojaki iz Melbournea, ki so tja potovali z malim avtobusom, ki ga je vozil Valentin Lenko.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 48:

Prvi krst v novem letu 2010 v Kew: Jemima Anne Markič-Hearn, 16.01.2010 (Več na strani 34).

Pobudnik slovesnega praznovanja 40. obletnice slovenske cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu je Florjan Auser. Z njim smo se patri srečali še naslednji dan po začetku praznovanja, 9. decembra 2009.

Še dve fotografiji s slovesa: Druga sekretarka Veleposlaništva RS v Canberri gospa BOŽENA FORŠTNARIČ se je poslovila v začetku novembra 2009. Poslovilno večerjo so jo pripravili pri Slovenskem društvu Sydney v petek, 23.10.2009.

Opravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. GREGOR KOZOVINC se je poslovil od Avstralije. Poslovilno kosilo so mu pripravili v Klubu Triglav Panthers v St. Johns Parku v Sydneyu v nedeljo, 31.01.2010.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Tomaž Sluga: naslovnica zgoraj, 7. Daniel Šmon: naslovnica spodaj. Dr. Paul Paddle: 2. Simon Grilj: 2. Marija Anžič: 2, 12, 13, 31, 32, 33, 35, 47, 48. Lars Paysen Photography: 2. Pater Ciril: 3, 11, 18, 26, 31, 38, 43. Igor Ignacij Novak - župni upravitelj, Maribor - Košaki: 6. Dr. Edward Gobetz, Ph.D.: 6. Pater Darko: 11, 18. Martha Magajna: 12, 21, 22, 23, 47. Florjan Auser: 17, 18, 23, 48. Mirko Cuderman: 19, 20. Ivan Pišotek: 19. Štefan Šernek: 24, 25. Pater Janez: 26, 27. Vinko Rizmal: 28. Gertrude Virant: 34. Zorka Durut: 34. Arhiv Doma matere Romane: 36. Marija Iskra: 41. Anamaria Cek: 47.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Helena Leber, Marija Grosman, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, | **Skupina prostovoljcev v Kew, ki pripravi Misli za na pošto.** | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2010** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispelkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

